

РІК LVIII, Ч. 12

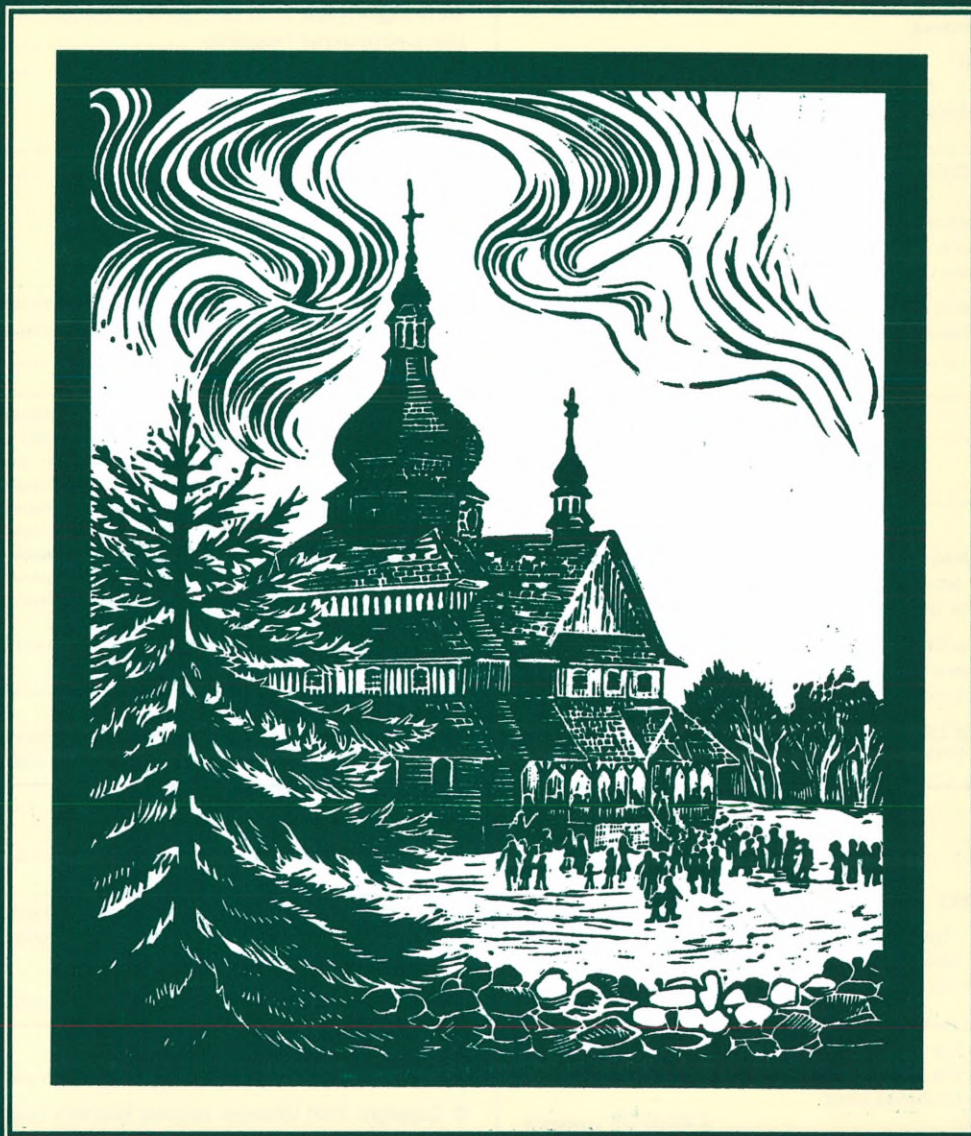
ГРУДЕНЬ — 2001 — DECEMBER

№ 12, VOL. LVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVIII

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США

Для членів США \$ 25.00

Для інших передплатників \$ 30.00

Поодинокое число \$ 3.00

В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVIII

DECEMBER

№ 12

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Різдвяне вітання.....	1
Андрій Гарасевич. В заворожену даль відлітають окрилені тіні.....	1
Наталія Даниленко. Українська святиня.....	2
Марта Богачевська-Хом'як. Другий конгрес жінок України.....	4
Ірина Пиріг. Хвилинка радісна, похмура.....	5
Ірена Чабан. Оксана.....	5
Оксана Думанська. З вікових глибин у сучасний вимір.....	7
Галина Стельмашук. Жіноча Асоціація "Взаємодія" у Львові.....	8
Людмила Смоляр. Вона творила історію: Пам'яті Зінаїди Мірної (1875-1950).....	9
Марко Вороний. Б'є за вікном копитом кінь.....	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President.....	11
News From UNWLA Headquarters.....	12
Marta N. Zielyk. One Morning in America.....	14
Hélène Turkewicz-Sanko. The Goat at Christmas.....	16
Boston Parishes Support UNWLA.....	17
Subject Index to Volume LVII – 2001.....	18
Новини Головної Управи США. Ірина Куровицька	19
Вісті з Централі.....	20
Діяльність округ і відділів.....	21
Переступили межу вічності.....	25
Добродійство.....	25
Наші смаковинки.....	29
Нашим дітям.....	30
Покажчик 2001 р.....	32

Ілюстрації Дарії Науко.

Illustrations by Daria Naumko.

*На обкладинці "Різдво" Христина Головач Дебаррі
із приватної збірки Марії й Юрія Штогринів.*

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
БАЖАЄМО ЗДОРОВ'Я,
УСПІХІВ І ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ПРОВОДОВІ І ЧЛЕНСТВУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ТА ВСІМ ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ!

В заворожену даль відлітають окрилені тіні,
Клуби хмар голубих протинають проміння зорі.
В вифлеємському хліву, на пахучім розстеленім сні
Народився Христос.

Каганець вже давно догорів,
Але чесність сліпуча змикала потомлені вії –
І негайно побачили смертно-бліді пастирі,
Наче б з ясел оцих, наче б з теплих обіймів Марії
Тихо сходило сонце.

Високо-високо в горі
Розпливалася стеля, крутилася в білому димі,
Розступилися хмари, відкрили лунку височині
І з розкритого неба прибули струнки херувими,
Щоб зложити Йому свій доземний,
Свій низький поклін.

Відчиняються двері – вривається вітер і простір,
Відчиняються двері – пурпура, пурпура горить!
Із далеких країн тріє царі – три вітані гості
Приклякають у порох, складають коштовні дари,

Присягають на вірність...
І блідо всміхається Мати,
Пестить сина свого і леліє замріяні сни,
.....

А під схилом Голготи регочуть, готують Розп'яття,
І горляють "Расни"!

Андрій ГАРАСЕВИЧ

*Хваліте Господа з небес,
хваліте Його во вишніх!*

Вельмишановні Мої Приятелі і Доброї!

*З нагоди вибору мене на Верховного
Архiepіскопа Української Греко-Католицької
Церкви та піднесення мене до сану кардинала
Ви були так ласкаві мене привітати, навіть
хоча це відзначення було більше для нашої
Церкви як для мене особисто. Не один з Вас
долучив дуже щедрий дар любови.*

*Прийміть від мене сердечну подяку та
запевнення молитов. Нехай милостивий
Господь сторицею винагородить Вашу
зичливість. Прохаю про Ваші молитви, щоб
Богові була хвала, а порученням мені людям
справжня користь.*

Вам в Христі щиродячний

*+ Любомир
+ Любомир*

УКРАЇНСЬКА СВЯТИНЯ

Від 1993 до 1997 року вісімнадцять науковців з України і Польщі працювали над виданням книжки “Холмщина і Підляшшя”. Відповідальний редактор – професор Валентина Борисенко. Разом з нею ми шість разів відвідали наші Холмські та Підляські землі. Шукали за пам’ятками старовини в музеях Варшави, Люблина, Холма, Перемишля, Кросна, Сяніка, Кракова. Те, що ми побачили на цих землях, важко описати, це треба особисто побачити і пережити. Від багатьох колишніх українських сіл залишилися тільки зарослі лопухами фундаменти хат, понівечені сади, спалені церкви у Славутичах і Яблочині. Монахи і священники боялися признатися, що вони українці, проте розмовляли з нами поправною українською мовою. Національна приналежність холмців і підляшуків закована в іменах, прізвищах, у назвах сіл і міст, у духовній і матеріальній культурі.

Найважливішим нашим завданням було знайти малюнок ікони Холмської Богоматері. Ми його шукали протягом майже двох років. Зацікавлені читачі можуть побачити цю ікону у книжці “Холмщина і Підляшшя” на стор. 172. Із книжки: “У Холмі ми милувалися з Данилової гори панорамою міста. Здавалося, що саме тут могли таборувати дружинники Володимира Великого. Після прийняття християнства князь збудував тут дерев’яну церкву й подарував їй візантійський образ Богоматері” Саме тут починається історія Холмської ікони.

Уніяський єпископ Яків Суша записав перекази про цю ікону: її намалював в Єрусалимі Апостол і Євангелист Лука. Згодом вона зберігалася в палатах царгородських імператорів. У десятому столітті, візантійська князівна Анна привезла її в подарунок майбутньому чоловікові – Володимирові. У 1001 році князь передав ікону до новозбудованого ним Пречистенського собору в Холмі.

Інша легенда твердить, що король Данило переніс столицю Галицько-Волинської держави до Холма і на малодоступній в той час горі, де колись було давнє Червенське городище, збудував величаву державу св. Івана Золотоустого. Для короля працювали з різних країн

майстри, будівельники і особливо талановитий український скульптор-різьбар 13 століття Овідій. З Галицько-Волинського літопису довідуємося, що саме тоді з Києва, зруйнованого татарами, Данило звелів привезти церковні дзвони, образи та інше церковне начиння. З Федорівського монастиря в Києві, від своєї сестри Федори, Данило отримав і прикрасив золотом, перлами і дорогоцінними каміннями ікону Пресвятої Богородиці.

Образ Божої Матері вславився сотнями чудес, про які згадує Яків Суша. У половині 13 століття татари не могли здобути Холма, їх налякало чудодійне сяйво ікони. Тоді ж велика пожежа огорнула Холм – церква Івана Золотоустого була знищена. Ікону врятували! Данило збудував новий собор Святої Богородиці.

1261 р. татари знову напали на Холм та зруйнували собор. З ікони зняли золоті ризи і пошкодили живопис. Сто років лежала ікона в руїнах собору. У 1361 р. храм відбудували і з великими почестями внесли ікону Богоматері.

У катедральному соборі Пресвятої Богородиці був похований король Данило, його сини, внуки і холмські православні владика.

1596 р., після бурхливої Берестейської унії, Холмський собор перейшов до греко-католицького правління.

Польський король Ян Казимир вірив у чудотворну силу ікони, у 1651 році взяв її з собою і під Берестечком переміг військо Богдана Хмельницького. Тріумфально поляки вивезли ікону до Варшави, але не надовго, бо після козацької перемоги під Жванцем – повернули її до Холма.

У половині 18 століття ікону короновано присланими з Риму папськими коронами. 1875 р. в Холмщині запанувало московське православ’я. Федір Горбачевський у “пам’ятниках Холмсько-Підляшської Руси” (1892) точно описує вигляд ікони, що повністю відповідає опису Якова Суші.

“Образ, візантійського стилю, написаний на трьох кипарисових дошках. Божа Мати тримає на правій руці Ісуса, який правою рукою благословляє”, (вказівка на праву руку – це також ознака, що ікона дуже давня і грецького

походження). “У двох місцях спаяння дощок витворилися тріщини, одна проходить через ліве плече, друга через праве око Богородиці та праве плече Ісуса”.

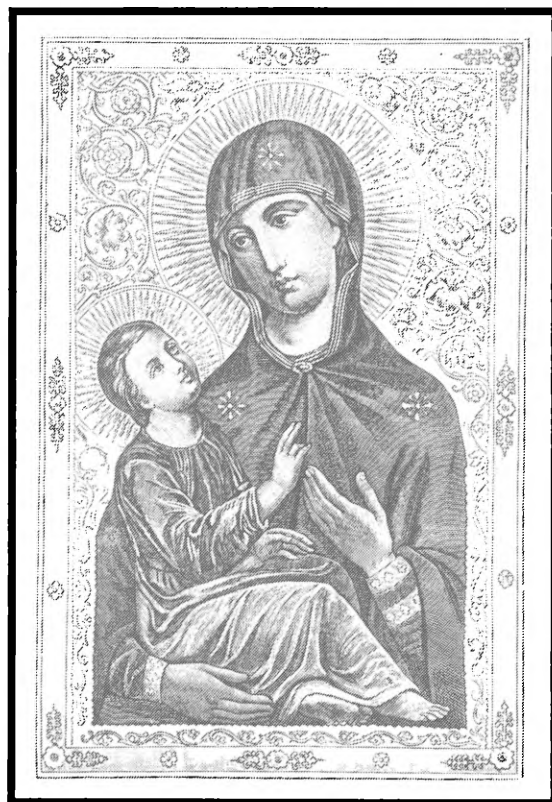
Під час Першої світової війни українське населення Холмщини було насильно вивезене до Росії. Ікона перебувала в Москві, опісля о. Микола Ганевич перевіз її до Фролівського монастиря в Києві. У той час історик-етнограф Михайло Корнилович, який працював у Академії наук, забрав ікону до себе додому, і у 1933 році передав дружині о. Антонія Юнака – Наталії. 1940 р. православний собор у Холмі повернено українському населенню. Холмсько-Підляський Митрополит Владика Іларіон подбав, щоб вже дещо відреставровану ікону перевезти з Києва до Холма.

“Радісна подія трапилася у нашому невимовно тяжкому житті, радісна й велика. Пречиста вернулася знову до Холма” – це були слова Високопреосвященного Владика Іларіона, коли він, третього жовтня 1943 року, вніс ікону Богоматері до Холмського Святопречистенського Катедрального Собору. Тисячі людей прибули з усіх закутків Холмщини і Підляшшя на це величаве духовно-національне свято. У 1944 році ікона ... зникла. Холмщани знову заховали свою святиню. Понад півстоліття вона переховувалася в родині о. Гаврила Коробчука. 15 вересня 2000 р. донька священника Надія Горлицька передала ікону на довічне зберігання до музею Волинської ікони. 7 вересня ц. р. професор Валентина Борисенко, д-р Надія Миронець, журналістка Людмила Тарашинська і я приїхали в Луцьк на наукову триденну конференцію.

Не оминайте Луцька! Це прекрасне місто! У ньому пульсує українське життя, прохожі приязно вітаються на вулиці, гарні музеї, пам'ятники, церкви.

Енергійна голова місцевого Союзу Українок Любов Генейчук, директор музею Микола Онуфрійчук по полудні запросили нас до Музею ікони. Перед брамою чекала спасителька Святині холмщанка Надія Горлицька.

Будинок Волинської ікони постійно обєригається, він відремонтований і в ньому є засоби захисту від вогню. У трьох просторах залах розміщені старовинні ікони і, врешті, у невеликій кімнаті в особливо забезпечених рамах – ікона чудотворної Холмської Богоматері.

Чудотворна ікона Холмської Божої Матері.
Подається за : Батюшков П. Н. Холмская Русь. –
С.-Пб., 1887.

Реставратори – Анатолій Квасюк з дружиною – зняли пласти декількох замалювань до оригінального. Науковці з чотирьох держав підтвердили, що на основі досліджень вуглецю вік ікони – біля тисячі років. Потрібні, очевидно, кошти для реставрації.

Чи вернеться ще колись Чудотворна Богоматір до рідного Холма?

Примітки:

Батюшков П. Н. Холмская Русь. Исторические судьбы Русского Зарубежья. С.-Пб., 1887. С.39.

Січинський В. Холм: від заснування до Другої світової війни. Надбужанщина. Историко-мемуарний збірник. Нью-Йорк-Париж-Сідней-Торонто, 1986. Т.1. С.639.

Іларіон. Холмська Божя Мати, Пречиста знов вернулася до Холма. Холм, 1943. С.12.

Горлицька (Коробчук) Р. Спогади про Холмську чудотворну ікону. Пам'ятка сакрального мистецтва Волині на межі тисячоліть. Науковий збірник. Матеріали 7 міжнародної наукової конференції з Волинського іконопису. Вип.7. Луцьк, 2000. С.18-19.

Онуфрійчук М. Етнічна історія народів Європи. Випуск 11. С.97. Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, 2001 р.

ДРУГИЙ КОНГРЕС ЖІНОК УКРАЇНИ

Другий Конгрес Жінок України відбувся від 24 до 27 жовтня 2001 в просторах залів Жовтневого Палацу поруч із пам'ятником Незалежності та новоперейменованим готелем "Україна" (колишня "Москва"). Конгрес фінансували з державного бюджету, і в його організаційний комітет входив міністер туризму, спорту та молоді Валерій Цибух. Він і проводив пленарну сесію Конгресу, бо в компетенцію міністерства ввійшло колишнє відомство Комітету жінок, дітей та молоді. Організацією Конгресу займалася Ірина Голубева, голова Ради Жінок України.

У своїй обширній програмній доповіді І. Голубева майстерно представила присутнім історичний шлях, який пройшли всі жінки України до часу поновлення членства Ради Жінок України у Міжнародній Раді Жінок. Цей історичний вступ, який подав нову сторінку історії України, для більшості мужчин – учасників Конгресу – створив фон, на якому голова вичерпно проаналізувала світлові і тіньові аспекти життя організованого жіноцтва в Україні та особливо економічні негаразди сучасного періоду. Закінчила свій виступ закликом до відновлення міністерства Сім'ї і молоді, щоб можна було активніше сприяти поліпшенню ситуації жінок.

На початку свого виступу міністер В. Цибух повідомив, що уряд визнав Свято Матері як державне свято, а згодом зосередився на катастрофічному спаді народжуваності в Україні. Водночас, визнавши потребу кращої соціальної захищеності жіноцтва, Міністер закликав жінок до активнішої участі у політичному житті. Нагадував, що тільки потужна лоббі може ефективно відстояти права і потреби жінок. Ніна Карпачева підкреслила, що права жінок – це ніщо інше, як людські права. А Олександра Кужіль, голова Державного Комітету з соціальних питань, чітко проголосила, що "жінки вже усвідомили себе". Тепер потрібна допомога для жінок, які займаються бізнесом.

Ті ж бо жінки – принаймні частина їх, об'єднана в товаристві "Дія", – виявили значну підтримку в підготовці Конгресу, як і в реєстрації членів, так і в закупівлі течок, ручок, пам'ятних горняток, тощо, для делегатів.

Наталя Вітренко, одна із присутніх членів Верховної Ради, гостро виступила з пропозицією щоб Конгрес засудив США і Великобританію за бомбардування Афганістану. З тероризмом, сказала вона, треба боротися легальним шляхом. Закінчила Н. Вітренко перефразовуванням слів Леніна, у якого був свій погляд на те, що становить закон, і який твердив, що й кухарка може керувати урядом (згідно з Н. Вітренко, кухарка може контролювати уряд). Частина залу аплодували Н. Вітренко, але при укладанні резолюції забули про її пропозиції.

З присутніх членів Верховної Ради також зайняла голос Лілія Григорович, голова Союзу Українок. Вона наголосила на потребі підтримувати жінок, особливо у родинному житті. В такому ж тоні виступила Валентина Довженко, пропагуючи "новий консерватизм та стабільний уряд". Лариса Скорик, депутат Першого скликання, висловлювала деякі зауваження із зали. Від Союзу Українок Америки присутніх привітала Марта Богачевська-Хом'як. Участь в Конгресі також брала Надія Зінкевич, активний член СУА.

Мер Києва, Олександр Омельченко, нарікав на холод в залі. Він вніс легку ноту до нарад, жартуючи з присутніми чоловіками, особливо з міністром транспорту Валерієм Пустовойтенком: мовляв, той приходив на всі наради жінок. Пустовойтенко підтвердив своє розуміння важливості участі жінок у громадському та політичному житті і не дався спровокувати на перетворення серйозних нарад на грайливість з аудиторією.

Присутні прибули на Конгрес з повною відповідальністю доленосної вагомості зібрання. Перед жінками в Україні тепер важливе питання: як найкраще використати наступні вибори, щоб голос та потреби жінок почуло суспільство. Виринали різні пропозиції – щоб у партійних списках в першій десятці було дві-три жінки, щоб творити партії жінок, щоб ввести квоти, щоб брати активнішу участь в діючих політичних партіях, щоб організувати віча та інші публічні акції. Майже півтисячі делегаток, представляючи п'ятьдесят організацій, проводило наради протягом трьох днів.

Закінчення на стор. 6

Хвилинка радісна, похмура...
 В очах – весна, а сніг – навколо.
 Життя велика партитура.
 Ти перша скрипка. В тебе соло.
 Ти перша скрипка, мусиш грати,
 чи плаче серце, чи радіє...
 Зимі не хочеться вмирати,
 вона про вічний холод мріє.
 То мрії, сни. Життя – реальність.
 І долю ти не вибираєш,
 а доля вказує тональність,
 а доля ноти пише. Граєш...
 Душа занурюється в звуки
 минають дні, згасають дати.
 Не опускай від втоми руки!
 Ти ж перша скрипка!
 Мусиш грати.

Ірина ПИРИГ

НАША СУЧАСНИЦЯ

ОКСАНА

Живемо в незвичайний час і, не боячись повторення, постійно стверджуємо, що вереснева трагедія Америки змінила світ, змінила нас. Загинули люди, які вийшли до праці і мали повернутись додів і даліше втішатися життям. Загинули і ті, котрі, не жалкуючи себе, ішли рятувати інших, хоча, не відаючи того, ішли у безсмертя.

Схиляємо голови у Їхню честь, перед маєстатом Подвигу.

І, мабуть, найбільше болітиме людство власне ця сторінка історії.

Тиждень перед цими подіями несподівано до редакції зайшла незнайома жінка. Струнка, без звичної для американки посмішки, проте з добрим поглядом допитливих сірих очей. Виділялося пшеничного кольору пишне нефарбоване волосся, була ошатно одягнена.

“Називаюся Оксана”, – сказала, несподівано міцно потиснувши мою долоню, малою гарної форми, рукою. Прізвища не назвала так і до кінця зустрічі. На моє запрошення присіла і неспішно почала розказувати про себе. Інтуїтивно відчувалося, що з природи Оксана не особливо балакуча, проте, під час нашої зустрічі саме Їй довелося більше говорити.

– Я поважаю тутешню українську громаду і маю кілька доброзичливих знайомих, але хотіла зустрітись власне з кимось, хто пережив радянський час в Україні. Порадили мені прийти до вас. Я тільки з квітня цього року в Америці. Приїхала, заплативши високу ціну за отримання візи, хоча тут не вірять у ці оплати, і, Богу дякувати, уже повернула борг. У Нью-Йорку, звернувшись на отриману вдома адресу, одразу домовилася про працю. Мешкаю в кімнаті з двома жінками, які працюють разом зі мною. Зрештою, удома ми буваємо рідко, тільки ночуємо, охоче беремо додаткові години праці, щоб більше заробити.

Мрію про зустріч з родиною. Телефоную додому щотижнево. Мої дівчатка – першокласниця і п'ятикласниця – підрастають і якоеь дуже скоро стають дорослими. Знаю докладно про їхні шкільні справи, знаю, що боліло у безсонну ніч мою матусю, які кулінарні вправи вичинював мій супруг і багато іншого, завдяки чому і сміюся, і сумую. Думаю про майбутнє дітей, дуже тужу за чоловіком. Хотіла б, щоб моя мама, якій у серпні виповнилося 55 років, носила ясне вбрання, гарне взуття і впевнено, з усмішкою йшла по вулиці, щоб виглядала молодо, так, як тут виглядають жінки у 65. Матуся колись була вродливою, жартівливою. Я пам'ятаю, як вони

вдвох з батьком співали при домашній праці, чи готуючи спільно обід, пам'ятаю, як друзі милувалися ними, коли вони вдвох танцювали. Немає сьогодні у наших родин, як казав тато, "співучих днів", щораз рідше усміхаються мої друзі...

З приємністю я слухала цю привабливу, спокійну жінку. Було очевидним, що вона прагнула комусь безсторонньому розказати сповна про своє життя на чужині. Маємо часом таких гостей у редакції. Прибулі з України жінки-заробітчаники приносять свої – хоч у пізньому віці – перші поетичні спроби, і, часто плачучи, розказують про гірке поневіряння. Ця жінка була якоюсь незвичайною. У мені ж нуртувало одне запитання, яке, зрештою, я і запитала:

– А де ви працюєте, пані Оксано?

– О, на це питання мені завжди важко відповідати. Мої співрозмовники відразу починають жаліти мене, стараються переконати, що ця праця шкідлива для всіх, особливо для жінок. Я працюю у будівельній компанії, яка видаляє азбест з будівельних споруд. Працюю у спеціальній одежі, у масці. Про шкідливість азбесту знаю ще з дому, тут довідалася більше, але працюватиму, доки не повернуся до своїх. Тут пляную бути лише рік.

Мої бажання і мета прості: мені потрібно, щоб моя молодша доня, яка любить співати, вчилася музики, старша, яка залюбки малює, мала лекції малювання. Чоловік зацікавив дітей грою в теніс, і вони відвідують платну спортивну школу. Стараюся, щоб родина здорово харчувалася, щоб у майбутньому ми мали фінансову можливість влаштувати дітей на навчання в університеті, вберегти їх від нещастя.

Я хотіла б забезпечити довголіття доброму ангелові мого дому – моїй Матусі. Мені боляче згадувати Батька, якого попри те, що вони

обоє з мамою були лікарями, ми не змогли врятувати, не маючи змоги оплатити дороге лікування. Є ще й інші такі, здається прості і невибагливі справи, котрі беззастережно переконують мене, що у цей час, власне я повинна захистити свою родину від лихоліття. Віримо, що воно минеться.

Мій чоловік тимчасово покинув працю інженера і справно веде дім, дбайливо виховує дітей, опікується Мамою. Поміняємося місцями, коли я повернуся додому. Нелегко було мені переконати його, такого опікунчого і гордого, відпустити мене замість їхати самому. Родин, у яких на заробітки їде саме жінка, оскільки легше може знайти працю, – пересічна більшість в Україні. Я не уточнюю рідним виду своєї "діяльності" – вони і так журяться, що я, за фахом скрипаль, фізично працюю на будові. Але коли б доглядала дітей чи старшу, немичну особу, мусила б бути тут утричі довше. Мені ж найважче дається саме розлука з рідними.

Заслухалася я, і з подивом пізнавала ще одну грань життя у незвичайному світлі. Найбільше вразило, коли ця скромна молода жінка сказала, що мусить боронити своїх близьких від лихоліття.

Тиждень пізніше з тепла рідних домівок молоді мужчини Америки йшли у полум'я боронити своїх співвітчизників, і коли всі з відчаєм збігали навманя униз – вони, свідомі наслідків, поспішали по хистких сходах уверх.

Коли через вікно редакції я з жахом дивилася, як горіли і обвалювалися будинки-символи нашого міста, пригадалися слова Оксани, а у спільній із співпрацівниками спонтанній молитві, благаючи захисту у Всевишнього, я молилася і за Оксан...

Ірена ЧАБАН

Закінчення зі стор. 4.

Один з чоловіків згідливо кинув – чому ви, жінки, не створите тільки одну організацію, щоб показати вашу єдність, а не тільки співпрацю між складовими організаціями Ради Жінок України. Відповідь була лапідарно влучна: за вами, панове. Жінки України готові до праці, і вже набридло їм заходити у неплідні дискусії з непоінформованими співбесідниками.

Другий день нарад пройшов у заслуханню звітів делегатів, а увечері члени Конгресу були запрошені до Національної Опери. На третій день Людмила Смоляр пропонувала обгово-

рення закону про гендерну рівність, однаке більшість присутніх повернулись до обговорення активності поодиноких жіночих організацій в різних регіонах України. З'їзд знову засвідчив потенціал жінок, але наразі знову ж таки тільки потенціал, а не наявну здатність виявити свою політичну силу. Громадська організація, однаке, уже є. І є вміння співпрацювати. А це вже багато значить. Чекаємо на дальші успіхи, бо, як зазначувало багато учасниць, без жінок Україна – наче птиця з одним крилом. Не літати їй. А птахам – літати, чи не так?

З ВІКОВИХ ГЛИБИН – У СУЧАСНИЙ ВИМІР

Зізнаюся: мені уже в печінках недолугі кпини з українців, які, мовляв, славляться лише салолубством та улесливістю, помноженою на заздрість. Кострубаті жарти телевізійних “кумів” повертають думку до молодого Тичини, що колись поставив загалу їдке питання: “Чи вже втомилась наша нація, чи недалеко до кінця...”

Ні, таки до кінця далеко, бо, незважаючи на безліч різних несприятливих чинників і рукотворні моря гірких сліз над безталанними сиротиною-культурою і калікою-наукою, стаєш свідком унікального явища, в основі якого – труд мислі і духу.

Два десятиліття плече в плече працювали Майя Білан та Галина Стельмашук. Мабуть, коли вони тільки починали своє розлоге і глибоке дослідження, окремі скептики зловтішалися з безперспективності задуму. У пріснопам’ятні 80-ті, на самім початку, ще не вимальовувалися контури руїни “тюрми народів”. Отож надії на те, що дасть “...цвіт весняний літній овоч на дереві життя...”, були примарні. Але не опускалися руки і не стомлювалася уява, яка дозволяла науковцю (Галині Стельмашук) і літератору (Майї Білан) зазірнути у предковівчя “Людини вбраної”.

Книга “Український стрій” побачила світ у львівському видавництві “Фенікс” наприкінці 2000 року (в цьому була певна історична справедливість, адже Іван Федорович відновлював друкарське ремесло теж у нашому місті) за сприяння міського голови Василя Куйбіди. І в цьому виявився знак новочасний: таки українська влада опікується неглініми скарбами минулого, щоб їх успадкували у майбутньому.

На відміну від схожих видань попередніх років (“Український одяг” Катерини Матейко – 1977 та “Історія українського костюма” Тамари Ніколаєвої – 1996) наукова розвідка львів’янок просто вражає лексичним наповненням: повернення до життя призабутих питомих слів, синонімічні ряди, етимологічні знахідки тощо.

Не заперечуючи права на існування іншомовного слова *костюм*, авторки у передмові зауважують, що “не міг наш пращур-українець назвати створену самим для себе річ сучасним французьким словом! Слово, назва – це найперший питомий знак для закріплення й

Обгортка книжки.

зберігання здобутого знання, для поширення його і передачі нащадкам, один із найвирішальніших засобів самозбереження”.

Отже, в тексті йдеться про стрій, убір, вбрання, убрання, шати, шаття, ношу, одіж, одіг, одєжину, одіву, одіво, руб, рубаття, рам’я.

Простежуючи особливості людського одягу від часів палеоліту, відшуковуючи закономірності ноші у тісних зв’язках людини з довкіллям, читач триматиметься тієї провідної нитки, яка ставатиме і полотном, і граційними взорами на ньому.

У наш вік, коли наперед виступає вартість одягу та його багатофункціональність і невибагливість до зовнішніх впливів, раптом довідуєшся, що практичність, доцільність і навіть гігієнічність можуть гармоніювати з естетичною довершеністю. І розумієш, що сучасні позірні пошуки нових форм, нової якості одягу – це усього-навсього наслідок нашої піррової перемоги над природою, довкіллям, середовищем буття.

Колись народження ноші починалося із живої стебелини льону чи теплого кучерика

вовни, і їхня екологічна чистота додавала людині здоров'я. Цей пласт народної творчості також докладно описаний і прокоментований у книзі.

Копітку працю М. Білан та Г. Стельмашук підтверджують фотоілюстрації. Зібрані з усіх-усюд, – з них дивляться на нас, таких часом застандартизованих і однакових у синтетичних виробих невідомого походження (в просторіччі – пальонка), ті, хто вже переступив межу свого земного життя. Їхня індивідуальність підкреслюється особливостями вбрання.

Останні сторінки книги – словник термінів українського національного одягу. Всі вони походять із живої розмовної мови, тому і складають правдиве мозаїчне диво усієї україн-

ської землі – від степового безкраю до гірських верховин.

Творчий задум Майї Білан та Галини Стельмашук був близький і Вікторії Ковальчук, яка не просто ілюструвала книгу, а суголосно розвивала її ідею. Як у народному співі є голос, який “виводить” мелодію під самі небеса, так і художниця збагатила текст високим мистецьким втіленням образу “Людини вбраної”.

“Український стрій” – книга своєчасна, бо своєю з'явою заперечила закиди зневірених псевдоінтелектуалів, що такий факт неможливий.

А ще вона необхідна молодій державі, щоб про українців знали у світі як про націю повносили і повноцінну.

Галина СТЕЛЬМАЩУК

ЖІНОЧА АСОЦІАЦІЯ “ВЗАЄМОДІЯ” У ЛЬВОВІ

Складна економічна й політична ситуація в Україні зобов'язує жіночі організації активізувати свою політичну роботу, щоб брати участь у державотворенні, а також захистити права жінок. Заради цього 1998 р. у Львові створена жіноча асоціація “Взаємодія”. Заініціювали її Оксана Гентош (голова) і депутат Верховної Ради України Зореслава Ромовська. Активними членками “Взаємодії” стали кандидат історичних наук Оксана Сапеляк, вчителі Дарія Кульчицька і Галина Добош, депутат обласної Ради Народних Депутатів Ярослава Качановська, директор школи Ірина Лукавецька, заступниця голови профспілки працівників культури Галина Дорошук, письменниця Лариса Федорів, підприємець Люба Максимович, адвокат Леся Мерза, Ірина Кравчук та ін.

Мета “Взаємодії” – підвищувати статус жінки, її ролі й місце в громадському й політичному житті держави, координувати діяльність жіночих та інших неурядових організацій.

“Взаємодія” створена також, щоб підтримувати програми жінок, обраних до Рад всіх рівнів, допомагати їм ці програми реалізувати. У Раду “Взаємодії” увійшли всі голови жіночих громадських організацій і деяких партій.

“Взаємодія” співпрацює з Британською Радою підтримки громадських організацій і “Жіночим консорціумом ННД-США”.

Основним завданням “Взаємодії” є аналіз

проблем суспільного життя та діяльності громадських організацій, налагодження контактів між ними, співпраця з урядовими структурами і депутатським корпусом – допомагати жінкам здобути знання і навички громадської та політичної роботи. Отож, є три напрями діяльності: аналітично-інформаційний, методично-консультативний і координаційний. З ініціативи “Взаємодії” на сесії Львівської обласної ради Оксана Гентош поручила питання про обмеження права жінок брати участь у державотворчих процесах. Вона запропонувала на посаду начальника управління сім'ї та молоді активну, національно свідому жінку. Цю посаду постійно обіймав чоловік. Однак влада проігнорувала пропозицію асоціації жінок. На жаль, на посади частіше призначають не за фаховими якостями, а за статевими ознаками. В обласну Раду обрано лише 6 жінок, ні одна з них не очолює комісії.

Формування нової, освіченої і культурної жіночої еліти, подолання традиційних соціальних стереотипів, всіх форм дискримінації, реалізація інтелектуального потенціалу нарівні з чоловіками – це ті доконечні завдання, якими щодня переймається жіноча асоціація “Взаємодія” у Львові.

*Професор Галина Стальмашук
– членка “Взаємодії”.*

ВОНА ТВОРИЛА ІСТОРІЮ: ПАМ'ЯТІ ЗІНАЇДИ МІРНОЇ (1875-1950)

(Закінчення, поч. в ч.10, 11)

II. НА ЕМІГРАЦІЇ

Зінаїда Мірна в еміграції залишилася вірною тим принципам єдності жінок, які були закладені ще в Кам'янці-Подільському, і, як замісниця голови Української Національної Жіночої Ради, активно співпрацювала з крайовими жіночими організаціями, найбільше з Союзом Українок у Львові. Вона з радістю прийняла звістку про підготовку Українського Жіночого Конгресу у Станіславі (тепер – Івано-Франківськ) і як делегатка підтримувала орієнтацію конгресу як організації всеукраїнської та надпартійної. У 1937 р. Зінаїда Мірна взяла участь у нараді представників українського зорганізованого жіноцтва для об'єднання у Всесвітній Союз Українок (ВСУ), де її обрали секретаркою.

Зінаїда Мірна увійшла в нашу історію і як талановита журналістка. Дописувала вона до "Літературно-наукового вістника", "Жінки", "Нової хати", "Жіночої долі", "Тризуба" та багатьох інших видань. Саме З. Мірна залишила нам надзвичайно вартісний матеріал з історії жіночого руху Великої України. Їй належать дослідження з історії діяльності жінок в Центральній Раді, історії створення Української Національної Ради у Кам'янець-Подільському, діяльності жіночих організацій на еміграції.

Сьогодні, в умовах становлення жіночого руху, надзвичайно актуальними залишаються думки Зінаїди Мірної про формування жінок-лідерів. Лідер не той, хто керує, а той, хто веде за собою. Справжніх лідерів жіноцтва виховує сам рух. Побіжний перелік піднятих проблем засвідчує неабиякий науковий талант цієї непересічної жінки, її постійне бажання розширювати своє світобачення. Цю рису характеру Зінаїди Мірної відзначала і Мілена Рудницька: "Вона весь час старалася доповнити свої знання. Відчувалася в ній постійна духовна наполеглива праця".

Сила Зінаїди Мірної була не тільки в її таланті, інтелекті, а й в її характері, який не дозволяв їй пройти повз чуже горе, наболілі суспільні проблеми. Її внутрішня самодисципліна, надзвичайна воля, обов'язковість та розуміння ситуації – подиву гідні. Виконуючи таку вагомую працю в жіночих товариствах, З. Мірна водночас

активно працювала в загальних українських товариствах на еміграції. Вона була членом Українського Клубу і стала там об'єднуючим центром між різними діячами. А коли 1938 року нагальною стала проблема координації діяльності 35 громадських українських організацій еміграції, З. Мірна увійшла до Президії Контактного Комітету.

Особливу увагу надавала Зінаїда Мірна товариству "Музей Визвольної Боротьби". Сама вона закликала жінок до збереження національних цінностей. У 1945–1946 рр. через важку недугу голови – професора Дмитра Антоновича – Зінаїда Мірна перебрала головування музеєм на себе.

Зінаїда Мірна любила людей, її господа завжди була важливим громадським осередком української еміграції, місцем, де зустрічалися українські діячі для обговорення актуальних національних питань. "Дружина Івана Івановича Мірного, – писала про неї Мілена Рудницька, – належить до тих рідких, на жаль, у нас жінок, що не тільки цікавляться політичними справами і мають вроджений до того хист, а й мають власні, зовсім оформлені політичні переконання". Багато людей, що приїздили до Праги на постійно чи тимчасово, відвідували гостинне помешкання Мірних. З. Мірна вміла прийняти гостей, добре почастивати, зробити їм більшу гостину. Серед її гостей були люди різного віку, від старшого професора до молодої студентки, різних політичних угруповань, хоч сама вона належала до прихильників УНР.

1936 р. видався трагічним для подружжя Мірних. Помер чоловік Зінаїди Василівни і тепер часто можна було її бачити на Ольшанському цвинтарі, у тій частині, де за роки еміграції виросло чимало українських могил. Після смерті чоловіка вона продовжувала так само наполегливо працювати, як і раніше. Тільки в праці й знаходила заспокоєння.

Останні роки життя Зінаїди Мірної були важкими. У березні 1939 р. Прагу окупували німці. Український Жіночий Союз було зліквідовано, закрито їдальню, бібліотеку. І все ж праця УЖС в роки війни продовжувалася, хоч, зрозуміло, у зву-

Марко ВОРОНИЙ

Б'є за вікном копитом кінь. Туман
Гойдається і лине в ніч різдвяну.
Мороз синіє... І святий пеан
Гудуть осніжені соборні бані.

Гуде Різдво: лунають колядки,
В гудині сьє вулик небозводу...
Тобі привітний рух дівочої руки,
А коням пити свіжу, зимну воду.

Ти як вощина – догориш, спливеш, –
Залишись спокій, холодний розум
І будеш ти один собі без меж
Вести рахунок слотам і морозам.

І вийдеш ти під ялинкової стів,
Ще раз поглянеш на зимові зорі:
Незмінне сяйво зоряних огнів,
Незмінне сяйво і свічок в соборі.

женому масштабі, нелегально. Збиралися по черзі у кожної членки, але найчастіше у З. Мірної. Із закінченням війни життя не змінилося на краще. До Мірної приходила поліція, перевертали все, шукаючи якихось паперів. Часто викликали на допит. Але, попри все це, її помешкання залишалось тим центром, де збиралися українці. Свою приватну адресу надавала для листування у громадських справах із закордоном, що свідчило про велику відвагу і самопосвяту в умовах загальної заляканості, загального панічного страху. А коли їй радили не одержувати кореспонденції з-за кордону, бо це небезпечно, то вона спокійно відповідала: “Я вже стара, нікого не маю, а коли щось станеться... ну що ж, умерти колись треба”. Для українців наступили важкі часи. У тій нелегкій ситуації, в якій опинилась еміграція, Зінаїда Мірна продовжувала допомагати людям. І, збираючи біля себе гурт жінок, розподіляла між сім'ями допомогу, яка надходила на її адресу з Канади та США. Її дім був останнім українським осередком у Празі.

У ті часи Мілена Рудницька, що жила у Швейцарії, запропонувала З. Мірній виїхати з Праги на другу еміграцію. Але вона не поїхала. Горда і сильна духом жінка не хотіла бути ні для кого тягарем на тяжкім шляху вигнання. Та й могили чоловіка не хотіла покинути. Зінаїда Мірна, яка постійно жила і працювала у великому гурті людей, відомих діячок визвольного руху,

залишилась в останні роки свого життя самотною.

Політичні обставини унеможлилювали громадську працю, яка була змістом її життя. В таких умовах буття втрачало для неї вартість. Пережиті страждання кінцево розхитали її здоров'я, серйозно підірване смертю чоловіка. І квітня 1950 р. Зінаїда Мірна переступила межу вічності – не стало великої Громадянки, що завжди думала не про себе, а про інших. За офіційним повідомленням, причиною смерті стало запалення легенів, що остаточно підірвало виснажений організм. Її тлінні останки після спалення у крематорії були поховані на Ольшанському цвинтарі поряд з могилою Івана Мірного.

Останні звернення Зінаїди Мірної були до нас – майбутніх поколінь жінок, у працю яких вона надзвичайно вірила і з цієї вірою вмирала. Вона вірила в збереження традицій жіночого руху і прохала, щоб не забули... Не забули тих жінок, які творили той рух. Цей заповіт був звернений до сучасних керманниць жіночого руху, які розгортають свій рух на твердому ґрунті, створеному нашими попередницями – жінками кінця ХІХ – початку ХХ століття.

Збираючи матеріали до статті протягом не одного року, я пройшла життєвими стежками цієї Величної Жінки, вона захопила мене, багато чого навчила, надала мені життєстверджуючих сил та глибоко переконала, що нація, яка породила таких жінок, – має Майбуття.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVIII

DECEMBER 2001

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Merry Christmas to all who celebrate on the 25th of December

In the spirit of the holiday season, I would like to begin by sharing some good news.

Nina Kovalska, Ukraine's Ambassador to the Vatican, was honored by the Italian Cultural and Social Association as "extraordinary woman of the year 2001" for the work that she has done in promoting Ukrainian-Italian relations. From the National Board of the UNWLA and all our members we would like to extend our congratulations to the Ambassador on all her accomplishments. I would also like to remind our readers that Ambassador Kovalska was one of the speakers at the XXV UNWLA Pre-Convention Program in Chicago in 1999.

The Feast of the Nativity of Our Lord, celebrated on December 25, commemorates the birth of Jesus Christ. It is the most popular holy day of the church year and marked by Ukrainians with special and unique traditions. The observance of this day as the birthday of our Savior, and of the Epiphany, which falls 12 days later, is traditionally and historically related to pagan celebrations of the winter solstice. The origins of the pagan and Christian celebrations are closely linked; both are part of our rich and splendid heritage.

Christmas on December 25 is first known to have been celebrated in Rome in the 4th century, when it commemorated the birth of Christ; there was as yet no Epiphany. In the eastern part of the empire, a festival on January 6 commemorated the manifestation of God in both the birth and Baptism of Jesus. Many Ukrainians celebrate the Christmas of the homeland on January 6 and the Christmas of the United States on December 25 – a kind of double Christmas.

In Ukraine, Christmas celebrations begin with Christmas Eve and Christmas Day. Another two days of celebration follow. The Ukrainian National Women's League has always tried to keep with tradition, but on this continent it is quite impossible to maintain such an extended holiday schedule. It is also difficult to stay true to every part of the tradition that was brought to this country by our parents, grandparents and great grandparents and practice it as we were taught.

One of the things the UNWLA does do to preserve our wonderful Christmas traditions is to hold pageants and plays for children and other traditional programs for families. We also remember that Christmas is a time of hospitality. More than two thousand years ago, one innkeeper after another turned away Joseph and Mary because

they had no gold. "No room at the inn," they said. And because of their lack of hospitality, Jesus was born in a manger. It is the best reason that we should open our hearts to the lonely people in our community, many of whom are elderly widows or single women who should not be alone at Christmastime. UNWLA branches are urged to plan a community celebration where all are embraced as "family" and honored guests. Last year, Branch 83 hosted an Epiphany Eve for their members and guests. Many people who had no place to go for the holidays were so pleased that they could be part of this lovely event and not be alone. We do so much for so many; let's remember to do something special during this Christmas season for ourselves, for our members, and for our community. Have a joyous Christmas and share the joy with others.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

National Board Meeting of UNWLA, 6-7 October 2001.

- **August 18-25.** UNWLA President Iryna Kurowyckyj, First Vice-president Maria Tomorug, Scholarship Chair Luba Bilowchtchuk, Orysia Jacus and many other members of our organization were in Kyiv for the celebration of the 10th Anniversary of Ukraine's Independence.
- **September 2.** Social Welfare Chair Nadia Shmigel represented the UNWLA at the All-American Manifestation at the Ukrainian American Youth Gathering. Greetings from UNWLA were read.
- **September 6.** The UNWLA President attended the 10th anniversary celebration of Ukraine's Independence, which was held at the Ukrainian Consulate in New York.
- **September 7.** The Ukrainian Permanent Mission to the United Nations hosted a reception to celebrate the 10th anniversary of Ukraine's Independence.

The UNWLA President attended this celebration.

- **September 8.** On behalf of the UNWLA, Iryna Kurowyckyj welcomed Patriarch Lubomyr to the Salzburg Gymnasium reunion at Souzivka.
- **September 15.** After the UNWLA Executive Committee Meeting, members went to St. George Church to lay flowers and light candles in memory of the victims of the September 11th terrorist attack.
- **September 16, 2001.** Patriarch Lubomyr, head of the Ukrainian Catholic Church, celebrated Mass at St. George Church. A reception for the Patriarch followed the service. President Iryna Kurowyckyj and many UNWLA members attended the event and presented the Patriarch with greetings from UNWLA.
- **October 5-6, 2001.** The UNWLA held its Annual Board Meeting.

*President UNWLA greets
Victor Yushenko at the Ukrainian
Institute of America.*

- **October 15, 2001.** The Ukrainian Museum in New York City held its 25th anniversary celebration at the New York Palace Hotel. The UNWLA President greeted the gathering. Attending this event were First Vice-president Maria Tomorug, Social Welfare Chair Nadia Shmigel, President of the New York Regional Council Nadia Savchuk, President of the New Jersey Regional Council Jaroslava Mulyk, editor-in-chief of *Our Life* Irena Chaban, and many other UNWLA members. The proceeds are to benefit the Ukrainian Museum Building Fund.
- **October 15, 2001.** The Ukrainian Museum held its Executive Meeting. The UNWLA President attended.
- **October 19, 2001.** The UNWLA President attended a reception at the Embassy of Ukraine in Washington, D.C. The reception was held in conjunction with The Washington Group's two day Conference.
- **October 20, 2001.** Iryna Kurowyckyj participated in one of The Washington Group's panels on women. Her topic was "Ukrainian Women in Parliament".
- **October 20, 2001.** Vice-president Sofia Hewryk represented the UNWLA at the meeting of the Central New York Regional Council. She read greetings from the UNWLA President and presented some thoughts on organizational matters. At this meeting, Marianna Zajac was elected President of the Central New York Regional Council. We would like to wish the newly elected President much success in her endeavors and we thank outgoing President Theodosia Kushnir for her many years of work as President of the Central New York Regional Council.
- On the same day at Soyuzivka, Sofia Hewryk attended a banquet held in conjunction with the Plast Triannual Meeting. She delivered a congratulatory message from the UNWLA President and addressed the audience on other issues of concern.
- **October 26-27, 2001.** Sofia Hewryk Vice-president and Membership Chair, and Oxana Farion, Vice-president for Cultural Affairs, attended the Annual Board Meeting of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations in Toronto, Canada.
- **October 29, 2001.** Memorial services were held at St. George Church for the victims of the terrorist attacks of September 11. Leading the services were Archbishop Anthony of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and Bishop Basil Losten of the Ukrainian Catholic Church. In attendance were Ukraine's Prime Minister Anatolij Kinakh, Ambassador of Ukraine to the U.S. Kostyantyn Gryshchenko, Permanent Representative to the UN Valeriy Kuchinsky, Consul General Serhiy Pohoreltsev, and many other representatives from Ukraine. Iryna Kurowyckyj, Nadia Shmigiel, Irena Chaban, Natalia Duma and many local UNWLA members attended the service.
- **November 2, 2001.** The UNWLA President and many members of the National Board attended the opening of a craft exhibit held by Branch 113 at the Ukrainian Institute of America. The UNWLA Executive Committee would like to congratulate the President of Branch 113, Luba Firchuk, Chair of the Committee, Ilona Sochynsky, and all the branch members for putting this elegant craft show together. All the proceeds have been earmarked for the new building of Ukrainian Museum in N.Y.
- **November 6, 2001.** Ukraine's former prime minister, Viktor Yushenko, visited the Ukrainian Institute of America. Iryna Kurowyckyj formally welcomed the Prime Minister on behalf of the UNWLA.

One Morning in America: Reflections on Tragedy, History, and Community

By Marta N. Zielyk

Marta Zielyk holds the position of Senior Diplomatic Interpreter in the US Department of State. All thoughts expressed in this article are her own and do not reflect the views of the US government.

Shortly after the September 11th terrorist attacks, I called the English language editor of this journal and offered to write an article on the topic. The attack occurred, I told her, while I was in Kyiv, and thus I thought I might have something different to say. Perhaps I might have a different perspective on the events. She readily agreed that this would, indeed, be a timely and interesting slant on an event that has become a global matter.

In the following days, as I considered what to write, I found myself increasingly avoiding the computer, not wanting to begin writing. Days turned into weeks, and still I didn't want to bring those events back into my consciousness as sharply and painfully as they had penetrated it on that day.

But that's not the whole truth behind my procrastination. I also avoided the computer for a much simpler reason: I was afraid that anything I wrote would sound trite and redundant. After all, anyone who has read the copious newspaper and magazine articles and listened to analyses, news reports and talk shows, must think that it had all been said. How presumptuous of me to think that I suffered differently than 250 million other Americans.

To a certain degree that is indeed correct: as an American, I do think it's all been said, and far more eloquently than I could ever say it. But I am convinced that I, as a Ukrainian-American, that we – as a community - do have a unique perspective on these events.

All communities suffered – no matter how deep or how shallow their roots in the US. And tragically, the events did not spare the Ukrainian-American community, either here in the United States or in Kyiv. It was in Kyiv, in a wonderfully plush hotel room in the newest hotel in the capital – the Premier Palace – that I watched the events of September 11 unfold. I had been there for a week, working with a high-level US military delegation headed by a three-star general from the Joint Chiefs of Staff. When we realized that we were watching our way of life being altered forever, the delegation decided to suspend the rest of the program and we all, singly, or in small groups, turned to CNN.

While the members of the military were

understandably devastated by the attack on the Pentagon, worrying about their friends and colleagues, I was watching the events from my own perspective. I remember thinking: "Please God, please don't let anyone in our community be forever lost in that rubble in New York." For a while, I thought that God might have listened, because there was no immediate information that "someone we know" might be among the missing. I thought God would surely have to see that we Ukrainians had sacrificed enough of our own people. It wasn't so. As we now know, there were Ukrainian-Americans among the victims in the World Trade Center. We grieve for them and their families.

I grieved in Kyiv while trying desperately to find a way to get home to the United States. Intellectually, of course, I realized that I was probably safer in Kyiv than I would have been either in my home in Washington or in New York, where my family lives. Nevertheless, I experienced an almost instinctual pull to return to the comfort of the familiar, no matter how dangerous it might be. Yet, I had to wait three days until I could even begin to attempt a return to the US.

After the first 48 hours during which I couldn't bear to leave my room and miss a minute of CNN coverage, I felt the need to take a break. Seeking some sense of normalcy I chose to do mundane things – I visited a museum, I went into a Ukrainian hastronom, I booked a manicure. Everywhere I went, Kyivites who learned that I was from the US and, moreover from New York, were overwhelmingly concerned. They offered condolences to me, and through me, to all Americans. They sympathized, they expressed support for us, outrage at the terrorists. I wandered into a little known and recently organized Wax Museum on vulytsia Bohdana Khmelnytskoho, and two wonderful ladies offered to share their afternoon tea with me. The young woman who was doing my nails silently produced a box of tissues when she saw my eyes welling with tears as we talked about the events. The staff at the hotel was unusually solicitous to me and to the other members of the delegation who were unable to leave Kyiv. I will never forget the kindness in their eyes, the empathy in their voices, their soothing gestures.

On September 12, I was called to duty at the US Embassy in Kyiv. The US Defense Attaché was going to make an official call on the Ukrainian Defense Minister and asked me to come along as interpreter. I have only a hazy recollection of what happened at that meeting. I am sure the Minister of Defense offered his condolences on behalf of the Ukrainian Armed Forces and offered, as well, any support that the US might need in the war on terrorism. How ironic, I remember thinking, that one of the youngest nations on earth was offering assistance to, arguably, the most successful, strongest and richest country on earth. All I really remember is trying very hard to focus on the words that I had to interpret and simply being unable to make my brain function properly. The simplest terminology stumped me. I admit that this was probably the worst job of interpreting I have ever done in my ten year career as a diplomatic interpreter for the US government.

After another two days, I finally did start on my journey home. What usually takes two flights totaling less than twelve hours, took three days. It involved a commercial European flight, two uneasy nights spent in two US military bases in Germany, many hours spent anxiously awaiting news of possible military flights (all commercial flights were still grounded), and finally, a long and extremely uncomfortable flight on a lumbering US military cargo plane which landed at Dover Air Force Base in Delaware. From there I made my way back to DC and finally...finally to my home.

The interminable journey back to the US certainly did give me time to reflect on things. First of all I was terribly grateful that all my friends and loved ones, both in New York and Washington, were safe. I also realized how lucky I had been until now. After all, my friends and I had lived our whole lives knowing nothing but peace and great prosperity. Unlike many of the Ukrainians in Kyiv who had shown such concern for me just a few days before, I had never known hardship and terrorism and oppression firsthand. I had never had to struggle against the repressive regimes of the Nazis, the Poles, and the Communists as they might have done.

However, I didn't have to travel 3000 miles to Ukraine to find people who had had such experiences. I had only to look to my own parents and grandparents, whose stories about their war experiences alternately fascinated and bored me throughout the years. They were eyewitnesses to death and destruction in World

War II. That is exactly why they chose to come to the US – to experience the freedom from political and religious oppression and the freedom from fear and from want that terrorists were now attempting to destroy in their adopted homeland.

We – Ukrainian-Americans of all generations - have a distinct advantage in difficult times like these. There must be something in our genetic heritage that has helped our nation survive attacks this destructive. Our ancestral homeland has been through centuries of devastation: serfdom, repression, famine, wars, massacres, bombings, terror, Stalinism, collectivization, communism. All of these constitute an integral part of our collective history. And yet, despite the overwhelming odds, we have survived.

Our culture, our traditions, our language, our spirituality have also survived. The greatest confirmation of this is a scene that I know is being recreated in hundreds of thousands of homes here in the US and millions of homes in Ukraine in this Christmas season. Throughout the world, despite the uncertainty in the US - or perhaps in spite of it - Ukrainian families will be sitting down to “sviata vechera”, eating varenyky and kutia and singing Ukrainian Christmas carols as has been done for hundreds of years. It was done in time of peace and time of war; it was done openly and in secret; it was done during the repressions of the 1960's in Soviet prison cells; it was done in underground caves by UPA soldiers in the 1940' and 50's; it was done in the displaced persons camps in Germany by my parents and grandparents.

Let us now take that genetic predisposition to survival, the determination that allowed our forbears to survive centuries of Ukraine's tumultuous history, and couple it with the most wonderful qualities of our adopted nation.

As Americans we have internalized the principles on which this country was founded: appreciation for individualism, initiative and independence, respect for human and civil rights, and tolerance towards those who differ from us, which leads us to give a warm embrace to those immigrants who came after us. As Ukrainians we have inherited strength of character, the fierce determination to reach our goals, the ability, in the words of Lesya Ukrainka, to “hope against hope”. All of these qualities taken together, I believe, will greatly assist us in overcoming the terrible loss that our country, and our community, has suffered.

The Goat at Christmas

The Christmas season is the perfect time to entertain children with songs and stories. In his collection of poems, *Pokhid na Tchornohoru* (Kyiv: Veselka, 1990:30), Mykola Petrenko celebrates (among other things) winter animals such as the bear and the goat, the main character of the New Year's caroling procession. These poems belong to a delightful cycle of Christmas poems; the carol about the goat is especially interesting because it humorously captures the capricious nature of an animal with the reputation of "eating the shirt off your back, if you let her."

In the pre-Carpathian land
The boys were walking hand in hand,
And with them a gentle goat
Marched, and marched to New Year's note.

In their songs, the boys were wishing
Happiness high and low;
And to everyone listening,
The peace of grass blades in the meadow.

They wished for high yielding fields
And houses nicely filled,
And among the great people of Ukraine
That unity and understanding reign.

And that enemies do not bring
Even a thought of bad luck!
... And they brought us nuts,
And pyrohy, and candies.

They sang of love and gratitude
And brought a kolach with dry raisins.
And they did not forget a bundle of hay
To feed our lovely goat.

But the goat tapped her foot
And pointed its sharp horns,
Where is the bag with all the goodies?
The pyrohy are for me!

Translation by H el ene Turkewicz-Sanko
Copyright H el ene N. Turkewicz-Sanko
John Carroll University, 2001

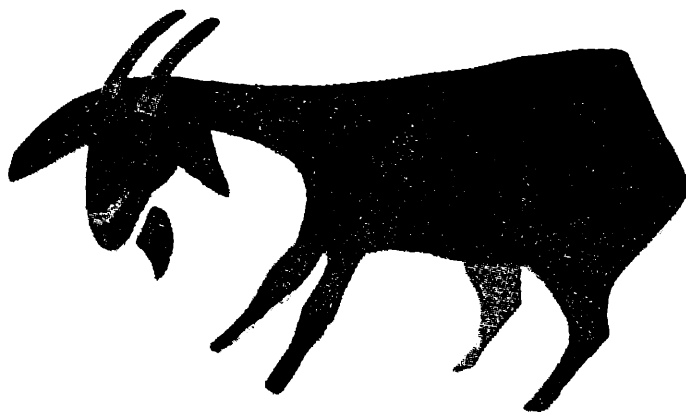
A Goat's Predicament

In this poem, from a collection titled *Japanese Children's Songs* (Tokyo: Koosdan Sha, 1990, Anno Mitsuo, editor), the theme of the goat's peculiar appetite is continued.

Once a white goat
Sent a letter to a black goat.
The black goat received it, and guess what?
She ate it!
And now she is wondering
What did the letter say?

Now the black goat
Writes a letter to the white goat
Asking her kindly to explain,
What did your letter say?
The white goat received the letter, and guess what?
She ate it!

And now there are two goats
Wondering about a letter
What did the letter say?

Translation by H el ene Turkewicz-Sanko
Intertextualit e 2001

Boston Community Parishes Support UNWLA Endeavors

A Report from Branch 126

(Left to right) Father Yaroslav, Branch 126 Treasurer Olia Lupan, New England Regional Council President Zoryana Mishtal, Branch 126 President Susanna Shpak, Branch 106 President Halyna Shulewsky, Branch 126 Secretary Anna Grabowicz, Father Andriy

During the past year, UNWLA Branch 126 has been fortunate to have the support and assistance of two very special parish priests: Reverend Yaroslav Nalysnyk from Christ the King Ukrainian Catholic Church and Reverend Andriy Partykevich from St. Andrew Ukrainian Orthodox Church in Boston, Massachusetts. Both Father Andriy and Father Yaroslav have been extremely supportive of Branch 126 and its programs. Monthly branch meetings have been held at both parish locations and during the 2000 Easter season, both parishes were instrumental in assisting members of Branch 126 and the UNWLA itself in a very special way.

On Sunday, April 29, 2001, a group of nearly 150 parishioners from Christ the King and St. Andrew's shared in a joint Pascal celebration. Parishioners of the two churches worshipped at their respective parishes and then gathered at St. Andrew's for a joint Moleban celebrated by Father Yaroslav and Father Andriy. The wonderful voices of St. Andrew's choir filled the church during the solemn prayer service.

Immediately following the service, everyone gathered at the St. Andrew Parish Hall for a traditional Sviachene. As the St. Andrew church choir sang, Father Andriy and Father Yaroslav blessed the Easter dinner. Members of the St. Olha Sisterhood from St. Andrew's prepared the delicious meal. Their efforts resulted in a traditional feast complete with beautiful trimmings. There were several different types of

kovbasa, decorated eggs (pysanky), individual paskas, horseradish, salads, and unlimited desserts for all to enjoy.

During the dinner, Father Andriy introduced Susanna Shpak, president of UNWLA Branch 126. She briefly discussed the activities of the branch, which, coincidentally, was marking its first anniversary. In April 2000, the newly created branch had 10 members. Since that time, branch membership had doubled. Ms. Shpak then introduced guest speaker Zoryana Mishtal, President of the New England Regional Council. Ms. Mishtal shared with the audience Soyuz Ukrainok's mission statement and outlined the organization's work during its 75-year history. She cited many highlights of events held by local branches throughout the region. She also spoke about the UNWLA's scholarship fund and other humanitarian causes. Ms. Mishtal was accompanied by Halyna Shulewsky, president of UNWLA Branch 106 in Hartford, Connecticut, who assembled informational tables stocked with brochures, membership applications, and other materials on the Ukrainian Museum, *Our Life*, and important UNWLA projects. Photo albums filled with regional news showcased the activities of the New England Region.

After the dinner, parishioners mingled with Soyuz Ukrainok representatives and learned more about the organization. Proceeds from the Sviachene, approximately \$1,200.00, were donated to Soyuz Ukrainok's Milk & Roll program.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LVII – 2001

Arts and Literature

Koza The Goat in Folklore, Song, and Life 7-8:12

Books

But ...The Lord Is Silent, a review 5:19

From Heart to Heart, a review 9:15

Branch and Region News

Branch 118, A Year In Review 2:17

Branch 115, Reflection on Our Formative Year 4:12

Branch 98 Elects New Officers 4:14

Branch 29 Celebrates 40th Anniversary 4:15

Branch 120 Publishes Children's Workbook 5:20

Detroit Regional Council's Toronto Getaway 6:15

Branch 36 Exhibits Pysanky 7-8:11

Branch 73 Honors Mothers and Fathers 9:13

Branch 98 Sponsors programs on Trafficking in Women 10:21

Boston Community Parishes Support Branch 126 and UNWLA Endeavors 12:17

Ecology

Eco Newsletter: Ozone 3:13

Eco Newsletter: Acid Rain 6:12

Eco Newsletter: Global Warming 11:14

Food

Favorite Christmas Eve Recipes 1:22

Apricot Nut Bars 3:15

Summer Desserts 7-8:16

Apple Apricot Sheet Cake 9:16

General

German Government To Compensate Victims 3:11

Taras Shevchenko: In Memoriam 3:12

Letters to the Editor 6:16, 7-8:11

Commemorating Our Nation's History 9:12

Ukraine and the Global Economy 9:12

Health

Arthritic Disorders 1: 21

Women and the AIDS Epidemic in Ukraine 2:19

Doctor Could It Be My Thyroid 3:16

Stereotactic Breast Biopsy 3:16

Compassionate Care: The Best Medicine 4:16

Now Where Did I Put That? 7-8:15

Carpal Tunnel Syndrome 9:16

Genetic Information 10:22

Basic Facts of Stroke 11:16

Life in the Diaspora

Ukraine Adoption 5:15

Women in Military Service for America 11:11

One Morning in America 12:14

Notes from Ukraine

Moving in Kyiv 5:17

Report from Zakarpattia 6:11

Notes From Ternopil and Yalta 10:18

Civil Society in Oleshnia 11:13

People

In Memoriam: Justine Malaniak-Nelligan 1:20

In Memoriam: Mary Rodak 2:18

Iwanna Rozankowskyj 7-8:10

Poetry

"Grandfather's Fairy Tale" (Lesya Ukrainka) 9:14

"The Goat at Christmas" 12:16

"A Goat's Predicament" 12:16

Theater

A Look at the Past and the Present: Les Kurbas and Virlana Tkacz 10:20

Ukrainian National Women's League of America

From the Desk of the UNWLA President 1:15, 2:15, 3:10, 4:11, 5:13, 6:9, 7-8:9, 9:11, 10:15, 11:9, 12:11

75th Anniversary Celebrations End With Gala Banquet 1:16

News From UNWLA Headquarters 1:19, 2:16, 3:12, 6:10, 9:12, 12:12

Women's Organizations

Canada Honors WFUWO 3:10

Веселих свят усім, хто святкує за новим календарем!

Екзекутива та Головна Управа Союзу Українок Америки вітає Ніну Ковальську з нагоди одержання відзначення за значний внесок у розвиток плідного співробітництва між народами України та Італії.

Асоціація культурного і суспільного розвитку Італії відзначила титулом “Надзвичайна Жінка 2001 року” Ніну Ковальську, Надзвичайного і Повноважного посла України у Ватикані. Союз Українок Америки вітає шановного посла Ніну Ковальську та бажає їй довгих років плідної праці для добра України.

(Посол Ніна Ковальська виступала з доповіддю на XXV Конвенції у передконвенційній програмі).

Ніна Ковальська

Перед нами цикл зимових святкувань.

Різдвяні свята, за яким календарем би ми їх не святкували, є найбільш радісні з усіх свят, які відзначаємо упродовж року. Оповиті своєрідним чаром, вони мають особливе значення в українській традиції і приносять чимало радості для наших малят.

У своїй програмі Союз Українок Америки завжди мав на меті зберегти українські традиції, що їх привезли з України наші батьки, бабусі та прабабусі, дідусі та прадідусі. Ці традиції стояли на сторожі національної окремішності.

Чим довше ми живемо на цьому континенті, тим менше і менше відчуваємо потребу та маємо можливість дотримуватися повністю наших традицій. З триденних святкувань: Свят Вечора, приготування дванадцяти страв та святкування всіх трьох днів свят – Народження Христа, Собору Пресвятої Богородиці та Первомученика Стефана – мало хто з нас може собі дозволити під цю пору все відсвяткувати згідно з нашими традиціями.

Під час святкового сезону відділи СУА проводять різні програми для малят та загалом для усіх своїх членів. Оскільки в нашій організації є багато самітніх членок, доречно випрацювати програму, яка б допомогла нашим членкам відчути тепло та радість цих святкових днів.

Минулого року 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку розпочав свою власну традицію – спільну Йорданську Вечерю для членок та їхніх гостей. Членки та гості радісно провели та вітали цей традиційний Щедрий Вечір, та довго згадували про його теплу, святкову атмосферу. Особливо корисно робити спільну вечерю, коли свята випадають на будні, коли діти перебувають на навчанні чи загалом поза домом.

Такі зустрічі у родинному колі Союзу Українок Америки допоможуть провести святковий час Різдва Христового, Нового Року та Йордану і зблизити членок між собою. Для багатьох із них відділ є найближчою родиною, де вони провели довгі роки і віддали так багато своєї праці, щоб допомогти іншим.

Шановні Пані, зробімо гарні свята для наших членок, які відчувають у цьому потребу! Ми так хочемо працюємо для українців у цілому світі, то ж у цей святковий час зробімо щось для себе, для наших членок!

Христос Раждається!

І. Куровицька.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

18-25-го серпня 2001 р. голова СУА Ірина Куровицька, перша заступниця голови Марія Томоруг, референтка стипендій Люба Більовщук, Оріся Яцусь та чимало членок СУА були учасниками святкувань у Києві з нагоди десятої річниці Проголошення Незалежності Української Держави.

2-го вересня Надія Шмігель репрезентувала СУА на Всеамериканському маніфестаційному здви́гу СУМ та зачитала вітання від голови СУА.

6-го вересня відбулася гостина в Українському Консульстві в Нью-Йорку з нагоди десятої річниці Проголошення Незалежності України. Голова СУА взяла участь разом з іншими членками СУА, які репрезентували окремі громадські організації або прибули зі своїми чоловіками.

7-го вересня відбулася гостина в Українському Постійному Представництві до ООН, в якому голова СУА взяла участь.

8-го вересня голова СУА привітала Патріярха кардинала Любомира Гузара, який був присутній на бенкеті зальцбурзької гімназії, що відбувався на Союзівці.

15-го вересня відбулося засідання Екзекутиви СУА. Члени Екзекутиви поклали квіти біля церкви Св. Юра в пам'ять жертв терористичних актів проти Америки.

16-го вересня Богослуження в церкві св. Юра та зустріч з Блаженнішим Патріярхом Любомиром, участь у якому взяли членки Екзекутиви та місцевих відділів. Від Головної Управи голова СУА Ірина Куровицька привітала Блаженнішого Патріярха.

6-7-го жовтня відбулося засідання Головної Управи СУА

14-го жовтня Український Музей в Нью-Йорку відзначив бенкетом 25-ліття свого заснування. Голова СУА Ірина Куровицька, перша заступниця голови Марія Томоруг, голови Окружних Управ Нью-Йорку Надя Савчук та Нью-Джерзі Ярослава Мулик, головний редактор "Нашого Життя" Ірена Чабан та багато членів СУА взяли участь у цих урочистостях. Голова СУА виступила з вітаннями.

15-го жовтня відбулося засідання Українського Музею, в якому голова СУА взяла участь.

19-го жовтня голова СУА була запрошена на прийняття до Українського Посольства у Вашингтоні, яке відбулося з ініціативи Вашингтонської групи.

20-го жовтня на запрошення Вашингтонської групи голова СУА була учасником дводенної конференції "Україна: акцент на майбутньому". Вона виступила з доповіддю на тему: "Жінки України в Парламенті" на секції "Жінка в українському суспільстві".

20-го жовтня Софія Геврик – заступниця голови з організаційних справ – взяла участь у 3'їзді Окружної Управи Округи Центрального Нью-Йорку, зачитала вітання від голови СУА та висловила декілька порад стосовно організаційних справ. Головою обрано Маріянну Заяць. Екзекутива СУА вітає нову голову і щиро бажає їй великих успіхів.

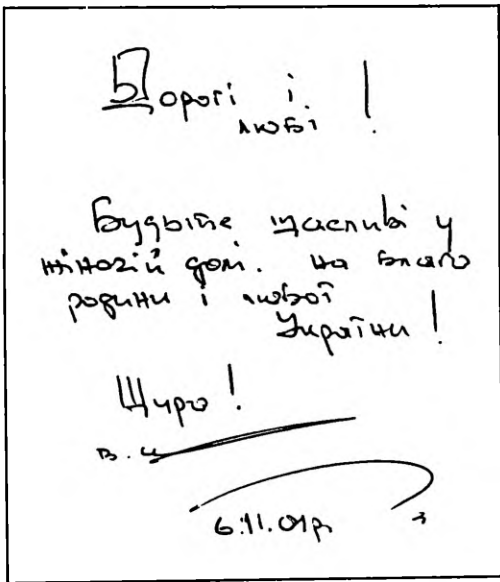
20-го жовтня Софія Геврик репрезентувала Екзекутиву СУА на XXV Крайовому Пластовому з'їзді, зачитала вітання від голови СУА, та побажала особисто.

26-27-го жовтня відбулися річні засідання СФУЖО, у роботі яких взяли участь заступниця голови із організаційних справ і музейна референтка СФУЖО Софія Геврик та заступниця голови із справ культури Оксана Фаріон.

29-го жовтня відбувся спільний Молебень за погиблих від теракту, який відправляли ієрархи Православної і Української Католицької Церков: Митрополит Антоній – Православної та Владика Василь Лостен – Католицької. В молебні взяли участь Прем'єр-Міністер України Анатолій Кінах, Посол України в США Константин Грищенко, Постійний представник України в ООН Валерій Кучинський, Генеральний Консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев та багато урядових достойників. Від СУА були присутні голова СУА Ірина Куровицька, редактор "Нашого Життя" Ірена Чабан, референтка суспільної опіки Надія Шмігель і директор канцелярії Наталія Дума.

2-го листопада відбулося відкриття мистецької виставки 113-го Відділу СУА в Українському Інституті Америки. Голова взяла в ньому участь на запрошення Відділу.

6 листопада в Українському Інституті Америки голова політичного виборчого б'юро "Наша Україна" Віктор Ющенко зустрівся з українською громадою. Серед провідників української громади, які вітали шановного гостя, виступила голова СУА І. Куровицька.

Віктор Ющенко залишає вітання у редакційній книзі Почесних гостей. Зліва І. Чабан, І. Куровицька, Віктор Ющенко.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

СІМДЕСЯТИЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

15 жовтня ц. р. 21-ий Відділ СУА у Брукліні, Нью-Йорк відсвяткував 70-ліття свого існування.

Службу Божу відправив парох церкви св. Духа о. Павло Волянський. Святковий обід з програмою відбувся у залі української школи, прибраній квітами. Було багато гостей – місцевих і з околиці. Щоб урочисто відсвяткувати свій ювілей, союзянки одягнули вишивані блузки.

Святкову імпрезу відкрила голова Відділу Емілія Ройовська і, привітавши гостей, запропонувала хвилиною мовчання вшанувати пам'ять членок Відділу, які переступили межу вічності, опісля запросила о. Павла Волянського провести молитву. Не забув о. парох щирим словом згадати св. п. Глікерію Слабіцьку – нашу членку, яка відійшла від нас 6 жовтня, напередодні ювілею, і всі присутні пом'янули її.

Святкову доповідь “70 років Відділу” прочитала культосвітня референтка Марія Рейнарівич. Голова Відділу представила Марію Бартосевич, Анну Цюпу та Анну Заплітну – які понад 50 років є нашими членками. Після слідував виступ бандуристок “Лісова пісня” і Людмили Кунсевич. Під час обіду ведуча програмою Віра Пишняк представила гостей та союзянок, які репрезентували інші відділи Округу Нью-Йорк.

Голова Округної Управи Надя Савчук прочитала привіт від Головної Управи СУА і за прикладну і жертовну працю вручила Відділові Почесну грамоту Союзу Українок Америки. 21-ий Відділ завжди був готовий приєднатися до тих починів, які ставило перед нами життя. Управа і членки старалися концентрувати свою діяльність так, щоб якнайбільше допомогти рідному краю.

Ведуча програмою В. Пишняк прочитала письмові привіти, що перепліталися із привітами присутніх гостей. Ще раз на сцені появились бандуристки, які порадували нас мистецьким виконанням народних жартівливих пісень. Присутні щедро нагороджували їх оплесками. Щоб створити приємний настрій Віра Пишняк прочитала кілька веселих гуморесок.

Закриваючи святкування, голова Відділу подякувала отцям Павлові Волянському і колишньому парохіві Юрієві Бінковському, голові Округу Н. Савчук та членкам ОЧСУ в Нью-Йорку і гостям за те, що своєю присутністю звеличали ювілей. Із словами вдячності вона звернулася до організаторів імпрези та союзянок, які своєю участю причинилися до успішного святкування сімдесятиліття 21-го Відділу Союзу Українок Америки. Укінці союзянки з церковним хором заспівали славень СУА.

Емілія Ройовська, голова Відділу.

ВЕЛИКИХ ДІЛ – ВЕЛИКА СИЛА!

Святковий комітет. Перший ряд: Д. Кріслата, Д. Кульчицька, Л. Гриців, І. Шкарупа, О. Хміляк. Другий ряд: М. Грабська, Л. Боднар, Л. Кусяка, О. Дем'янчук, Л. Вирста, П. Крутигорова, Л. Дармохвал, Д. Федорів, Н. Дейчаківська, Н. Русенко. Відсутні на світлині члени комітету: І. Кашубинська, О. Шараневич, М. Русин, С. Балагутрак.

11 вересня 2001 р. для Америки і всього світу страшна дата. Цей день – день невимовного жалю і болю від утрат невинних людей в нелюдській трагедії. Одна молитва в силі нам допомогти в цю нелегку годину.

Лише через 5 днів, тобто 16 вересня, у залі церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо, відбулася давно запланована імпреза з нагоди 25-ліття Українського Музею в Нью-Йорку, яку влаштувала Окружна Управа СУА Огайо.

Святковий Комітет очолила Лукія Гриців. Мистецьке оформлення сцени і залі, а також програмки виконала Дарія Кульчицька, комп'ютерний набір – Стефа Балагутрак.

Сцена була оздоблена декоративними рушниками і емблемою 25-ліття Українського Музею в обрамленні декоративного вінка.

На столах жовті і бордові квіти осені та пшеничні колоски.

Ведуча імпрези Лукія Гриців звернулася до присутніх зі словами щирого співчуття за тих, що загинули і тих, що у смутку. Отець Василь Петрів провів заупокійну молитву. Однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять жертв терористичного акту. Олена Хміляк при підтримці всіх присутніх відспівала "God Bless America".

Ведуча оголосила, що з причини подій, які потрясли Америку, програма змінена. Заплановані "Вишивані вечорниці" відкликані, запрошена голова Управи Українського Музею Оля Гнатейко не змогла приїхати, але її доповідь буде прочитана.

Імпрезу відкрила голова Окружної Управи Іванна Шкарупа. Вона розказала про потребу нового будинку для Музею, підкреслила роль меценатів подружжя Е. і Д. Шклярів, які подарували 2,5 мільйона доларів на будову, а призначений ними 1 мільйон доларів подвоїть кожний даток. Це і заохотило нас провести збіркову акцію, яка після кількох місяців праці принесла 25,735 дол. – маленьку цеглинку у будівництво нової споруди. Голова висловила подяку всім, хто підтримав цю ціль.

Слово голови Управи Українського Музею – Олі Гнатейко зачитала Оксана Шараневич. Оля Гнатейко розказала історію заснування Музею, підкресливши роль, яку відіграла українська громада в його існуванні. Сьогодні Український Музей має найбільшу і найціннішу колекцію народної ноші, яку подарували приватні особи. Вона навела за приклад нашу Ірину Кашубинську, яка подарувала Музеєві прекрасну колекцію народного мистецтва Сокальщини. У Музею, крім народного мистецтва, є колекція

цінних картин, велика збірка “еміграції” і античних мап. У Музею відбуваються серії доповідей, є курси й майстерні, видаються каталоги з виставок.

Завдяки людям доброї волі, їхньої великої і щедрої жертовності, у малому куточку найбільшого культурного центру світу, як часто любив висловлюватися колишній голова Управи д-р Богдан Цимбалістий, знаходиться “мале українське чудо”.

Подякою Окружній Управі Огайо, відділам, членкам і жертводавцям міста Клівленду закінчила своє слово голова Управи Музею Ольга Гнатейко.

Програму продовжила співачка, композитор Марія Помірча. В її виконанні прозвучали пісні: “Пара голубів” – власної обробки і “Матері цвіт” – слова Анни Канич, музика Марії Помірчої.

Наша талановита мисткиня слова Ірена Дубас зачитала гумореску “Старокрайова медицина” Романа Чорнобіля і вірш Уляни Любович “Мрія про старшого пана”.

Заслужений мистець України зі Львова

Мирон Блощичак порадував грою на древніх інструментах України: дриббі, теленні, дводенцівці, ребрі і флюярі. Він також виконав на сопілці “Аве Марія” і дві українські народні мелодії.

Дует “Вишиванка” зі Словаччини у складі Люби Герус і Адріани Бали виконав пісні: “Зелене жито”, “Ой вийду я на ту гору” і “Завірюха-зима”.

Трапеза розпочалася молитвою “Отче наш”. О. Василь Петрів поблагословив їжу.

Програму завершила Дозя Кріслата. Вона висвітлила прозорки експонатів Українського Музею, що частково ознайомило присутніх з рідкісними, неоціненними зразками, які Музей придбав за 25 літ.

При столику Лізи Кусяки можна було закупити каталоги з виставок УМ.

Складаючи всім подяку, ведуча наголосила, що наша жертовність і підтримка Музею є nadalше дуже потрібна, бо Український Музей відіграє важливу роллю в нашій громаді, зберігаючи багатство нашої культурної спадщини.

Надя Русенко.

ОКРУГА ЧІКАГО ВІДМОЛОДИЛА “ЯЛИНКУ”

Імпрезою, яка найбільше принадує свідому українську громаду в Чикаго та околиць в різдвяному сезоні безсумнівно являється “Різдво довкола світу”, яке впродовж довшого часу організовує Союз Українок Америки з ініціативи та у співпраці з відомим Музеєм науки і промислу в Чикаго. У спектаклі беруть участь близько сотні етнічних груп. Важко собі уявити велич святкування Різдва Христового без зеленої традиційної ялинки. Кожний народ старається прибрати свою ялинку якнайкраще згідно зі своїми традиціями.

Наша українська ялинка в минулому втішалася славою однієї з найкращих. Але ворог краси час, зробив свою справу і минулого року виникла необхідність ґрунтовно відновити нашу ялинку. Членки СУА, а точніше ентузіясти 85-го Відділу, вклали дуже багато кропіткої педантичної праці і навіть приватних фінансових витрат, щоб українська ялинка була найкращою. Багато відвідувачів звернули окрему увагу на стиль, традиційність та інші мистецькі прикмети нашої ялинки.

Найбільшу подяку заслужила талановита Ірена Демус. Вона була ініціатором комітету, взяла на себе цю нележку відповідальність і при допомозі інших членок Відділу, увінчала задум успіхом.

Не можна забути і мистецької програми, яку подарували численним відвідувачам об'єднаний хор чикагського Осередку СУМ ім. М. Павлушкова під керівництвом Володимира Поповича, Український Танцювальний ансамбль "Громувиця" і школа українського танцю "Блискавиця"

під керівництвом Роксани Пилипчак і Марти Козицької. Програму вміло вела Христя Яцків.

Усім гостям, учасникам, виконавцям мистецької програми та членкам 85-го Відділу, які так вміло відмолодили українську ялинку-красуню на наступні роки, велике спасибі! Якщо хтось буде у нашому місті у час Різдвяного сезону, щиро запрошуємо відвідати музей і при тій нагоді побачите серед інших ялинок нашу, українську!

Христина Дзюк,
пресова референтка 85-го Відділу.

СОЮЗ УКРАЇНОК

ВДЯЧНІ ЗА ЩЕДРИСТЬ ДУШІ

Середина спекотного цьогорічного літа була ознаменована для нас зустріччю із посестрами з міста Дітройт – Почесною членкою Союзу Українок Америки і багатолітньою головою Округи Дітройт Лідою Колодчин та президентом Фонду допомоги дітям Чорнобиля відділу Мічіген Ромою Дигдало. Співпрацюємо ми давно – з перших літ незалежності України і нарешті щасливо зустрілися. Наші гості долали далеку дорогу з благодійною місією – вони надали вагому матеріальну підтримку Верхньодніпровському будинку інтернату для дітей сиріт у селі Мишурин Ріг та дитячому садку в селищі Солоне, де виховуються діти позбавлені батьківської опіки. Завдяки матеріальній підтримці українців з Америки ми маємо змогу допомагати сиротам і самотнім "Бабусям" через осередки Союзу Українок. Ці акції проводяться регулярно на Дніпропетровщині.

Наші неспокійливі гості за лічені дні встигли надзвичайно багато – це була суцільна подорож – Петриківка, Полтава, Решетилівка... Незабутні зустрічі в Січеславі з активістками Союзу Українок в Будинку-музеї Дмитра Яворницького, Історичному, Художньому. Вони скрізь відкривали для себе Україну – інколи насторожену й зубожілу, проте живу, спраглу добра і творчості. Власне кожен із нас має працювати задля піднесення добробуту рідного народу, подавати руку допомоги. І це свято спо-

Зліва: Р. Дигдало, О. Сокульська, Л. Колодчин.

відують ті українці, кого доля закинула далеко від Батьківщини, вони вважають це справою свого життя, дочірнім обов'язком. Чимало наших земляків щиро дякували їм за щедру гуманітарну допомогу.

То ж усі ми низько вклоняємося самовідданим волонтерам, які частку своєї великої душі несуть в Україну.

З нагоди відвідин наших посестер членкинь Союзу Українок Америки хочемо повідомити, що Союз Українок Дніпропетровщини наділив грамотами признання за гуманітарну допомогу Ліді Колодчин, Рому Дигдало і Віру Гнатюк (яка відвідувала наше місто давніше). Ліді Колодчин нагороджено Почесним членством Дніпропетровщини і Союзу Українок.

Орина Сокульська, голова Дніпропетровської обласної організації Союзу Українок.

Спростування

У "Нашому Житті" ч. 11 (стор. 23, ліва колонка, другий абзац) слід читати: Надзвичайно емоційною була розповідь Любомири Йолдас про життєвий шлях нашої гості Марусі Бек, з наголошенням на її заслугах у суспільно-громадській роботі. Д-р Маруся Бек виголосила палку промову, за що присутні нагородили її рясними оплесками.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

ТЕТЯНА АНТОНОВИЧ

Відійшла у вічність високошанована і дорога для нас і тих, хто її знав професор доктор **Тетяна Антонович**. Згідно з її бажанням похоронні відправи відбулися у Львові. Похована у родинній могилі на Личаківському цвинтарі.

Спогади про Тетяну Антонович ятрять душу і викликають печаль. Ми втратили шля-

хетну і сердечну, ввічливу і співчутливу для людського горя людину, яка ніколи не відмовляла допомоги та лікарської поради для всіх хто звертався до неї. Цікавилася і раділа здобуткам нашої громади та разом з чоловіком щедро і в особливий спосіб фінансово підтримувала українських визначних науковців, мовознавців, суспільних діячів і ін.

Довгий час д-р Тетяна працювала професором патології у Джортавнському університеті у Вашингтоні, де й завершила важливу наукову працю про хвороби ниркової системи.

Прощай, дорога Тетяно! Хай легіт осіннього вітру на Личаківському цвинтарі співає тобі сумну пісню розлуки з дорогим чоловіком, рідними, друзями, нашою громадою.

Вічна пам'ять про Тебе, дорога незабутня Тетяно, буде з нами завжди.

У світлу пам'ять Тетяни Антонович складаємо 100 дол. для сиріт в Україні.

Анізія і Євген Гілі.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пожертви за жовтень 2001

ДАТКИ

З нагоди нашого ювілею – 20 ліття заснування 119-го Відділу Союзу Українок Америки у Йонкерсі Н.Й. – складаємо 500 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Управа і членки 119-го Відділу СУА

200 дол. – Окружна Управа Нової Англії; 100 дол. – 35-ий Відділ СУА в Озон Парку, Н.-Й; 20 дол. – С. Кухаришин; 10 дол. – Е. Іваничко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять бл. п. Івана Кадиляка і бл. п.

Миколи Вацика, чоловіків наших членок, складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

1-ий Відділ СУА, Н.-Й.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Ярослава Городецького** складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а дорогій пані Олі висловлюю щире співчуття.

І. Ратич.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. інж. **Ярослава Городецького** складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу. Дружині Олі, дочці Ориси і синові Адріянові висловлюємо найщиріші співчуття.

Ярослава і Ярослав Букачівські.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за жовтень 2001 р.

5,000 дол. – С. і В. Сливоцькі (64); 700 дол. – 83-ій Відділ СУА; 425 дол. – В. і Н. Шкільники (33); 400 дол. – 33-ій Відділ СУА; 320 дол. – д-р С. Стецура (33); 300 дол. – Братство св. Миколая у Вотервліт, Н.-

Й. (99); 250 дол. – д-р О. Клос; 220 дол. д-р М. і З. Лебедовичі (89); по 200 дол. – Д. і Л. Більовшуки (4), В. і Л. Магуни (1); 125 дол. – Т. Яцусь (98); 120 дол. – С. Кучкуда (56); по 100 дол. – В. і І. Криси, М. і Г.

Тицькі (47), М. Федірко; 75 дол. – Дж і Д. Рудан (86); 40 дол. – Л. Романишин (56); 21 дол. – Р. Бігун (28).

У ПАМ'ЯТЬ

У четверту річницю відходу у вічність моєї дружини бл. п. **Олі Ковальчук**, складаю 500 дол. (через 17-ий Відділ СУА в Маямі) на стипендійну акцію СУА.
М. Ковальчук.

У пам'ять бл. п. **П. Гоя**, 1-ий Відділ СУА склав 100 дол. для стипендіатів в Україні.

С. Гуменюк, скарбник.

У пам'ять бл. п. **П. Гоя**, дружина Леся Гой подарувала 200 дол. для 1-го Відділу СУА. На її бажання ці гроші складаємо для стипендіата в Україні.

С. Гуменюк, скарбник.

У пам'ять Блаженнішого Кардинала Сліпого складаю 100 дол. (через 28-ий Відділ СУА) на стипендійну акцію СУА.
mgr. І. Онишкевич.

У пам'ять бл. п. **Т. Наболотної** складаю 100 дол. на стипендійну акцію СУА (через 116-ий Відділ СУА в Ірі, Па.).
О. Турула.

У пам'ять нашої племінниці бл. п. **Юлії Колтун**, яка трагічно загинула в Україні, складаємо 220 дол. на стипендію студентці Львівського Національного Університету імені Івана Франка у Львові.
О. Боба, Т. і Р. Галібеї.

У св. п. **П. Гоя** складаю (через Округу СУА в Нью-Йорку) 100 дол. на стипендію для студента в Україні.
Л. Гой.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Оріся Яцусь,
скарбник комісії
стипендій СУА.

Л. Більовщук,
референтка стипендій СУА.

ФОНД ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Замість квітів на могилу довголітньої голови і Почесної голови СУА бл. п. **Івanni Рожанковської**, на Фонд ім. Олени Лотоцької 300 дол. склали **І. і Я. Куровицькі**.

У світлу пам'ять Почесної голови СУА бл. п. **Івanni Рожанковської** на Фонд ім. Олени Лотоцької склали по 100 дол. – 83-ий Відділ, **Н. і М. Шмігелі**, **М. і Я. Томоруги**; по 50 дол. – **Л. і А. Закревські**, **Д. Чехович**; по 25 дол. – **О. Гасцька**, **І. Чума**, **Г. і Я. Оберишини**, **В. і Я. Бачинські**. Разом: 500 дол.

Замість квітів на могилу Почесної голови СУА бл.п. **Івanni Рожанковської**, Округа Північного Нью-Йорку склала на Фонд ім. О. Лотоцької: 100 дол. – 47-ий Відділ СУА в Рочестері; по 50 дол. – Округна Управа Північного Нью-Йорку, 46 Відділ СУА в Рочестері, 49-ий Відділ СУА в Боффало, 97-ий Відділ в Боффало, по 25 дол. – 68-ий Відділ СУА в Сиракузах, 120-ий Відділ СУА в Рочестері. Разом – 350 дол.

У пам'ять бл.п. Почесної голови СУА **Івanni Рожанковської** складаємо 100 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької. **1-ий Відділ СУА в Нью-Йорку.**

Округна Управа Нової Англії складає 100 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької.

71-ий Відділ СУА в Джерзі Ситі складає 100 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької.

З нагоди 50-літнього ювілею вінчання наших батьків **Олега і Уляни Омецінських** складаю 50 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької (через 34-ий Відділ СУА в Коговзі), членкою якого є наша мама Уляна.

Галя (також членка Відділу).

Ярослава Мулик склала 15 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ

30 дол. – на допомогу “Бабусям” в Україні складає **Слава Сторожук**.

У другу болісну річницю відходу у вічність моєї дорогої Доні бл. п. **Христини Богославець** складаю 30 дол. (через 62-ий Відділ СУА) сиротам в Україні.
Івanna Ничка.

У світлу пам'ять бл. п. **Романа Лазора** сиротам в Україні склали (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фл.): 250 дол. – **М. Банах і Н. Бенсон**, 200 дол. – родина **Ракочих**, по 100 дол. – **Байройт Гімназія**, **Е. і С. Даріяни**, д-р **І. Ратич**, **Г. і Р. Ратичі**, **Н.**

Ратич, д-р **Б. і О. Ткачуки**; по 50 дол. – **Н. і І. Черники**, **З. і В. Романіви**, **С. і М. Біласи**, д-р **В. і Є. Ястремські**, д-р **Л. Микита**, **М. вен Мегелен**, **Р. і д-р М. Яримович**, **М. і Б. Білинські**, д-р **М. і І. Головаті**, **Т. Сілецька**, **Л. і М. Гарасиміви**, **С. Малюк**, **М. і Л. Іваськіви**, **О. і Я. Зіничі**, **У. і В. Зіничі**, **Я. і Ю. Гельбіги**, **Н. і В. Лехмани**; по 40 дол. – **Д. Ломницька**, **М. і В. Феєрчайлд**; по 30 дол. – **Д. і О. Питлярі**, **Н. Мандрусак**, **М. і М. Наваринські**, д-р **В. і А. Петришини**, **Е. Рокиська**; по 25 дол. – **Д. Федак**, **А. Яськів**, **Н. і О. Німеловичі**, **М. Бунецька**, д-р **І. Стецьків**, **Л. і Ю. Дигдали**, **С. і М. Павлічки**, **О. і Р. Свистуни**, д-р **В. і А. Мотики**, **О. і Ю. Пастернаки**, **Л.**

“НАШЕ ЖИТТЯ”, ГРУДЕНЬ 2001

Белендук; по 20 дол. – Г. Янчишин, Н. Іванчук, І. Остапчук, І. Герент, М. Грамяк, д-р І. і Л. Інграм, М. Кузьма, д-р П. Потічний, І. і В. Мекконел; по 10 дол.

– К. і А. Кобрини, А. Мерещак, С. і М. Чорнії.
Разом 2, 615 дол. О. Свистун, голова Відділу.

МОЛОКО І БУЛОЧКА – НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

20 дол. – С. Кісь.

У світлу пам'ять бл. п. Ярослава Струмінського склали (через 119-ий Відділ СУА): 250 дол. – Х. і К. Барташі; 100 дол. – М. Борковська (сестра); 50 дол. – д-р Н. Кмета; по 25 дол. – д-р Р. і А. Трохимчуки, В. Преско, інж. Н. Ходновський; по 20 дол. – Л. і О. Футали, д-р О. і Л. Сохани; 10 дол. – мгр. О. Кекіш. Разом – 525 дол. М. Борковська.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Наталії Білоус (через 64-ий Відділ СУА в Нью-Йорку) складаю 20 дол. Н. Пастушенко.

У світлу пам'ять бл. п. Мирона Барабаха склали (через 90-ий Відділ СУА, Округа Філадельфія): 250 дол. – С. Унуферко, Д. Барабах; по 100 дол. – Т. Брикович; по 50 дол. – В. Пак, Ю. і О. Головчаки, А. і І. Білики, 90-ий Відділ СУА, Я. і К. Червоняки, Г. і І. Моренки; по 25 дол. – П. і М. Кондрати, М. і С. Біласи, Б. і С. Макухи, Х. і З. Їжаки, В. і І. Романіви, І. Щука; 20 дол. – В. Савчин. Разом – 1, 070 дол.

В. Савчин, за 90-ий Відділ СУА.

Через 95-ий Відділ СУА в Покіпсі, Нью-Йорк, Т. і А. Курили складають 100 дол.

О. Дроздович за 95-ий Відділ СУА.

У світлу пам'ять чоловіків союзників 22-го Відділу, які відійшли у вічність, складаю 50 дол. Родинам висловлюю глибоке співчуття.

Ірина Воловчук.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра Романа Лазора склали (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фл.) з призначенням на сніданки наймолодшим школярам України: 50 дол. – Л. і А. Стецики; по 25 дол. – В. Цетенко, д-р В. і Г. Королі, С. Качмарський, С. Барусевич, Е. Турянські, Д. Цвіль, А. Маріяні; 20 дол. – Л. Романишин; по 10 дол. – М. і Р. Роудси, А. і М. Микитчаки; 5 дол. – М. Тисовська. Разом – 270 дол.

О. Свистун.

У світлу пам'ять мого брата бл. п. Ярослава Струмінського складаю (через 119-ий Відділ СУА в Йонкерсі, Н.-Й.) 25 дол. на сніданки школярам України. І. Ганкевич.

У пам'ять бл. п. Євгенії Салаяк складаємо (через 83-й Відділ СУА в Нью-Йорку) 100 дол. на сніданки наймолодшим школярам України.

В. і Я. Біланиоки із синами.

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ НА ЗАКАРПАТТІ

Через 38-ий Відділ СУА в Колорадо, склали: 25 дол. – Р. Кузьмич; по 20 дол. – Г. Гусяк, І. Вензівський, Л. і М. Чировські, О. Мекі, А. Маренін, Н. Паркер; по 10 дол. – І. Малькут, В. Баб'як, М. Карабін; по 5 дол. – Ж. Федичак, А. Романишин, Л. Жеребецька, І. Дудек, О. Пасійонек. Разом – 200 дол.

М. Фіглюс.

Через 13-ий Відділ СУА в Пенсильванії (як додаток до попередньої збірки на допомогу жертвам повені на Закарпатті – 700 дол.) склали: 200 дол. – С. Дешевий; по 100 дол. – Канієвські; 50 дол. – М. Столій; 25 дол. – Б. Рівера; по 20 дол. – К. Молодовець, І. Назаревич; по 10 дол. – В. Пастушок, Кухти; 5 дол. – Фелікс. Разом – 440 дол.

Л. Кий за 13-ий Відділ СУА.

Через 78-ий Відділ СУА членка Л. Туркевич

складає 25 дол.

Х. Пацлавська, скарбник.

100 дол. – П. Тараско.

з різних нагод

З нагоди святкування 50-ї річниці вінчання подружжя. Олега і Люби Кінахів група приятелів – Н. і Н. Шусті, О. і О. Кузьми, Р. і М. Кузьми, А. Олексишин, Н. Гафткович, складають (через 106-ий Відділ СУА в Гартфорд, Конн.) 200 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України". Ювілянтам бажаємо міцного здоров'я і многих літ!

М. Кузьма.

Замість китиці троянд у День народження дорогої подруги Алли Рудавської складаю 25 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України". Тобі, дорога Алло, бажаю многих літ!

Подруга Л. Гузар.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

Через 13-ий Відділ СУА в Пенсильванії Степан Дешевий склав 1,000 дол. на допомогу хворим дітям.

Л. Кий за 13-ий Відділ СУА.

\$ 1,197.58 – L. & M. Pezansky Endowment for medical expenses of ill children in Ukraine.

35-ий Відділ СУА в Озон Парку, Нью-Йорк,

складає 250 дол.

З. Левицька, скарбник.

\$37.44 from Special Distribution Account of United Way of New York City in payment of designated gift from donors employed by the Bristol-Myers Squibb Corp.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник
Надія Шмігель, референтка
суспільної опіки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

ЛИПЕНЬ 2001

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Стефана і Іванни Рожанковських складено 4,000 дол. зі спадку бл. п. **Іванни Рожанковської**.

На Меморіальний Фонд ім. Стефана і Іванни Рожанковських 1,000 дол. склали Л. і І. Кушніри.

ДАТКИ

1,395 дол. – д-р Я. і І. Моцоки; 1,000 дол. – О. Байко; 210 дол. – Р. і Г. Мілянчи (The Chase Manhattan Foundation); 200 дол. – Е. і Н. Змії; по 100 дол. – О. Фірішак, М. Андрейко, д-р І. і С. Чолгани, М. Фітьо, Н. Чермак; по 50 дол. – І. і О. Ісаїви, д-р А. Подгородецька і З. Черник; 40 дол. – І. Іванчишин; по 30 дол. – В. і А. Столярські, О. і О. Вороніни; 25 дол. – Д. Кравець; по 20 дол. – Л. Сохан, О. Савчук; 15 дол. – Е. Стахів; по 10 дол. – М. Тренза, М. Юркевич, А. і Е. Куйбіди; 5 дол. – Дж. Джексон.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Іванни Рожанковської** складаю 25 дол. **О. Бугай**.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

20,000 дол. – С. і бл. п. А. Горницькі; 2,800 дол. – М. і О. Гнатейки (BD Matching); 1,000 дол. – Ukrainian-American Property Owner's Association of Queens & Brooklyn; 500 дол. – О. Федун (BD Matching); 240 дол. – О. і Л. Глюги (American Express Foundation); по 200 дол. – Джуел В. Попович, 71-ий Відділ СУА, д-р В. і А. Коцури, З. Масний; по 100 дол. – Л. Журавель, Л. Лесик, С. Кобилецька, М. Новаківська-Волошин; 74.87 дол. – М. Кравчук (Bristol-Myers Squibb); 60 дол. – М. Хемич; по 50 дол. – д-р В. Трігос, О. і С. Кудлаки, Г. Гомзяк, Н. Сайкевич, І. Лісікевич, М. Мілянч, Л. Дидик; по 25 дол. – Ф. і Г. Слободян-Затонські, О. і Я. Загайкевичі, М. Харина, М. Константин, В. і А. Батіг; по 20 дол. – д-р М. і А. Пап, М. Кассен; 15 дол. – П. і А. Самутини; 5 дол. – Дж. Джексон.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Людмили Волянської**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

складаємо 100 дол.

З. і Я. Снилики.

У пам'ять бл. п. **Ліліяни Андрушків-Завади** складаю 50 дол. Чоловікові і дітям висловлюю щире співчуття.
В. Шуль.

У пам'ять бл. п. **Стефана Косаноцького** складаю 50 дол.

В. Цетенко.

У пам'ять бл. п. **Івана Фліса** складаємо 100 дол.

В. і О. Роговські.

У п'яту болісну річницю смерті моєї дружини бл. п. **Татяни Кохан** складаю 500 дол.

Д-р І. Кохан.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої кузинки бл. п. **Люби Греньків-Федів** складаю 100 дол.

Д. Білов.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої тети бл. п. **Люби Греньків-Федів** складаємо 200 дол.

Б. Титла і Х. Блазенко.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Омеяна Томича** родина і приятелі склали: 200 дол. – родина Томичів; 100 дол. – Л. і О. Лукашевич-Полон; по 50 дол. – З. Савицький, Ю. Мишак; по 25 дол. – 57-ий Відділ СУА, д-р Р. і К. Мельники; по 20 дол. – М. і В. Ликтей, родина Цибрухів, Т. О. Лехман, З. М. Луценко, В. Ризванок; по 15 дол. – Я. Ликтей, І. Капустинська, Х. Ликтей; по 10 дол. – А. Камавф, М. Фалинський, О. і В. Крпельницькі, Я. Яцковський.

У пам'ять бл. п. **Софії Стегури** датки зложили: 150 дол. – Р. і М. Слоневські; 20 дол. – д-р М. і Н. Юзичі.

ЧЕРЕЗ КОМІТЕТ РОЗБУДОВИ В РОЧЕСТЕРІ, Н.-Й.

У пам'ять моєї дорогої приятельки бл. п. **Оксани Фольварків**, яка недавно відійшла у засвіти, складаю 150 дол. на Будівельний Фонд УМ.

А. Бах.

З НАГОДИ

З нагоди святкування дня народження мгра **Мирона Руснака** складаємо 50 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Щиро дякуємо за підтримку

Управа та адміністрація УМ.

НАШІ СМАКОВИНКИ

Дарія ЦВЕК

*Морозна нічка візерунк
На вікнах старанно пряде
Йде Миколай, несе дарунки,
У кожну хату він зайде.*

Нашим найменшим на день св. Миколая

У багатьох народів світу діти грудневої ночі чекають на своїх казкових героїв, що приносять подарунки і пам'ятають про старших, молодих і найменших.

У нас, в Україні, діти та дорослі з великим нетерпінням чекають 19 грудня. У цю ніч приходить св. Миколай і кладе під подушку дарунки. До подарунків прив'язують символічну посріблену різочку на пам'ятку, що колись неслухняних дітей нею карали. Діти так чекають подарунків, що, навіть пишуть листи до св. Миколая зі своїми побажаннями і кладуть за вікном.

Традиційним печивом цього дня є різні медові вироби, зокрема тістечка-медівнички “Миколайчики”, якими обдаровують дітей і старших,

Тістечка “Миколайчики”

4 склянки муки, 5,5 унц. маргарини, склянка цукру, 0,5 склянки меду, 2 жовтки, 1 ціле яйце, 1 ложечка цинамону з гвоздиком, ложечка соди. Помадка: склянка цукру-мучки, білок, сік з цитрини, ложечка масла.

До просіяної муки з содою додати розтертий маргарин, цукор, жовтки, яйце, розтоплений мед зі спеціями. Усі складники слід посікти ножем; якщо тісто надто тверде, додати 1-2 ложки сметани. Тісто місити енергійно: чим довше місити, тим краще підروстуть медівнички під час випікання. Готове тісто можна лишити в холодному місці на ніч. Перед випіканням тісто розкачати на корж завтовшки 0,5 інча, вирізати заготовленою формою з твердого паперу чи бляшки силует, викласти на бляшку, змащену товщом, верх змастити білком. Обережно пекти в нагрітій 350° печі щоб не пересушити.

На помадку втирати білок з цукром-мучкою дерев'яною ложкою (від залізної почорніє) на однорідну масу довго, аж доки маса не буде потріскувати, тоді додати до смаку соку з цитрини і дрібку масла. Паперовим мішечком намалювати “миколайчика”. Помадку накладати на ще теплі тістечка і підсушити.

Медівнички-зірки

3 склянки муки, ложечка соди, 3¼ унц. маргарину, 0,5 склянки меду, 0,5 склянки цукру, 2 жовтки, 0,5 склянки посічених горіхів, 0,5 ложечки цинамону з гвоздиною, 2-3 ложки сметани.

До просіяної муки з содою додати маргарин, потертий на грубій терці, цукор, мед зі спеціями, жовтки і сікти ножем до утворення маси та поступово додавати сметани, щоб замісити тісто. Розкачати корж і формочкою “зірочка” вирізувати коржик, змастити білком, зложити на бляшку, змащену товщом, і обережно пекти в нагрітій 350° печі, щоб не пересушити. На спечені ще теплі медівнички наносити різнокольоровою помадкою різні візерунки. Помадку приготувати таку саму, як до попереднього печива.

Медівнички-кульки

Медівникове тісто – як на “Миколайчики”, 7 унц. горіхових половинок. Тісто нарізати на частини, викачувати тонкий валок і нарізати на частини величиною в половинку горіха, формувати кульки, потиснути пальцем серединку і покласти в це місце половинку горіха, змастити білком, виложити на змащену товщом бляшку і пекти в нагрітій 350° печі. Спечені медівнички ще теплими посмарувати помадкою, як до “Миколайків”, підсушити.

Олекса КОБЕЦЬ

КОЛЯДНИКИ

Під ногами сніг рипучий,
Вітер стріхи обліта:
Нині день ясний блискучий –
День народження Христа.

Прийдуть з церкви батько й мати,
Я торбинку одягну
І піду колядувати –
Ані хати не мину.

Хай мороз, хоч як там давить –
Я його не побоюсь:
“Благословіть Христа славить”!
Попід вікна запрошуюсь.

І озветься хтось привітно:
“Колядуй! Ждемо давно!”
А хто саме, то й не видно
В замуроване вікно.

Та дарма! Я “Нову радість”
Проспіваю залюбки,
Щоб моя колядка в хату
Долетіла крізь шибки.

В хаті будуть пильно слухать,
Посхилявшись при вікні,
На шибки замерзлі дмухатъ,
Усміхатися мені.

А як я доколядую,
Вийде з хати сивий дід:
Його з святом повиншую,
І він дасть мені дохід.

Дід попросить передати
Мамі й татові поклін,
І словами ще сказати,
Що ... у них хороший син.

Я тоді подамся далі –
В кожній хаті ждуть мене,
І ніхто, хоч би й не ждали,
З-під вікна не прожене.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

За лісами, за морями,
За широкими степами,
Там, на схилі небокраю,
Золоті ворота Раю,
Де у янгольському хорі
Шле дари Святий Микола.
Він приносить ніжну ласку,
В сни влітає довгу казку,
Ще й під ранок у кишеньку
Сипле всім горішків жменьку.

І про нас він пам'ятає,
Дар святий для тебе має:
Шаблю з чарівної криці
Для правдивої десниці,
Шаблю, що у ріднім краї
Злих перевертнів карає.
Вже давно на нас чекає
Дар Святого Миколая!

Він ходить від хати до хати,
Питається мами і тата,
Чи є у вас чемна дитина,
Дівчатко мале, чи хлопчина?
Для кожного має в торбинці
Найкращі у світі гостинці.
А хто без кінця бешкетує,
Тим чортик лиш різки дарує.
Дитино, лише пригадай,
Це добрий, Святий Миколай!

Софія МАЙДАНСЬКА

Роман ЗАВАДОВИЧ

МОРОЗ І КВІТКА

Мороз мандрував полями (а лютий був до безтями!), кліщі льодові тримав у руках, усім ніс загибель і жах.

Де засіріла його борода, стиналася льодом на річці вода; де лиш засинів його ніс, вгинався під інеєм ліс. Втікали на південь пташки, з гілок обсіпались листки, тварини

ховались у ями – Мороз мандрував полями.

Наглядів він Квітку на кручі – заклацав кліщами злющо.

– Ач, краля! Попалась і ти! Вже більше тобі не цвісти! Розшарпаю пишну корону твою, зубами я бильце твоє роздавлю, кліщами затисну груди, і більше тебе не буде.

– Могутній ти пан, на диво! – Сказала Квітка глузливо. – Хоч мене тут і задавиш, життя ти мене не позбавиш, від тебе мені не кінець – я маю в землі корінець. Минуться холодні зими, і сонце блисне над ними, і з кореня било нове в зеленій траві оживе, і знов, мов краля на троні, засяю в розкішній короні.

ПОКАЖЧИК ДО LVII РІЧНИКА ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ” 2001 р.

Покажчик розділений на дві частини: 1. Авторський та предметний.
У покажчику подані нумерації чисел журналів і сторінок (ч. 2: стор. 5) у такій формі – 2:5.
Від 1999 року, уже традиційно, подасмо прізвища пресових референток
і авторів третьої, організаційної частини журналу.

1. АВТОРСЬКИЙ

- Антонич Богдан-Ігор. Ми вирости у спадщині твоїй (уривок). 3:1
Богачевська-Хом'як Марта. Другий конгрес жінок України. 12:4
Кінець української ідеї? 1:8; 2:12
Бригун-Соколик Оксана. Перший день весни. 3:9
Винярьська Неоніля. Іконопис Дарії Гуляк-Кульчицької. 5:5
Гарасевич Андрій. В заворожену даль... 12:1
Горак Ніна. Погожою дниною над Україною. 6:34
Горбач Анна Галя. Літературна критика Людмили Тарнашинської. 4:4
“Усе живе земне закарбувати”. 10:8
Даниленко Наталка. Передбачаю блискуче майбутнє Наталії Колісниченко-Братунь. 6:6
Українська святиня. 12:2
Думанська Оксана. З вікових глибин у сучасний вимір. 12:7
Дурбак Тетяна. Консультація правника. 1:14
Забіла Наталя. Бджолина перемога. 7/8:35
Діти і ластівка. 4:34
Завадович Роман. Дух волі. 11:34
Мороз і квітка. 12:35
Зорівчак Роксоляна П. Якби не няня, що пісню ви-чарувувала з душі... 4:9
Іваненко Оксана. Осіннє листячко. 11:34
Караванський Святослав. Жінці. 6:2
Кирпа Галина. Право на свою дорогу. 10:13
Кобець Олекса. Колядники. 12:34
Осінь прийшла. 11:35
Питала білява берізка в гаю. 11:35
Кочерга Світлана. Спадкоємці. 4:5
Куровицька Ірина. III Всесвітній форум Українців. 10:2
Прощальне слово на панахиді бл. п. Іванни Рожанковської. 7/8:1
Ливицька Холодна Наталія. Господні терези. 4:1
Лупій Олесь. Під рідними прапорами. 7/8:34
Людкевич Марія. Кленовий листочок. 10:34
Осіній сад. 10:34.
Перший сніг. 1:35
Різдвяна пісенька. 1:34
Майданська-Люк Одарка. Пом'янімо їх! 11:1
Маркусь Дарія. Шукаючи за новими дороговказами: Українська громада в Америці сьогодні. 2:9; 3:7
Мати Тереса. Розважання. 11:4
Мензатюк Зірка. Мільйон мільйонів сестричок. 2:35
Михайлюк Ірина. Христина Сушко. 7/8:6
Мудрик-Мриц. Весняний вечір. 4:34
Немира Катерина. Звернімо очі на дітей діаспори. 7/8:7
Німенко Андрій. Метелик бавиться. 6:35
Озерна Оксана. Бережимо природу. 6:34
Олесь Олександр. В небі жайворонки в'ються. 3:9
Зима прийшла. 12:34
Не родяться, а творяться герої... 1:1
Осадчий Василь. З широкої Дніпрової саги... 1:7
Павлишин Стефанія. Вона народилася з пісню. 3:5
Незвичайний музей. 5:7
Сторіччя Львівського оперного театру. 6:7
Ювілей скромної патріотки. 9:7
Пахльовська Оксана. О, повернись, якою Ти була... 4:8
Перелісна Катерина. Страшно. 10:34
Що сталося. 10:34
Підгірянкa Марійка. Білчині горішки. 9:35
Їжачки. 9:35
На волі. 9:35
Поклад Наталка. Білі каруселі. 2:34
Вже зима. 1:35;
Жінка, яка взяла висоту. 9:4
Залишитися собою – будь-що-будь. 2:5
Комарик так спішив... 6:35
Мамо-матусю, вже сонце на весну пішло... 5:4
Пригара Марія. Перший день. 9:34
Савицька Іванна. Казка про дорогий перстень. 10:35
Молитва українських дітей. 5:34
Українська рідна мати. 3:34
Савицький Роман. Харизма музикознавця. 9:9
Севернюк Тамара. Мені судьбою стала ця земля. 10:8
Симоненко Василь. Стільки в тебе очей... 6:1
Слабошпицький Михайло. Яблуня при вікні. 4:35
Смоляр Людмила. Валерія О'Конор Вілінська – письменниця і громадянка, що любила без краю. 3:2
Любов Яновська – письменниця, громадська діячка, особистість. 1:1
Невируща Надія в суворому житті: до життєпису Надії Суровцової. 2:1
Життя без надії. До життєпису Надії Кибальчич-Козловської (1878-1914). 6:2
Вона творила історію: пам'яті Зінаїди Мірної (1875-1950). 10:1; 11:7; 12:9
Стельмащук Галина. Жіноча асоціація “Взаємодія”

у Львові. 12:8
Стельмашук Степан. Марійка Підгірянка. 9:34
Т.Т. Автографи Лесі Українки у Климентіумі. 7/8:4
Тарнавська Марта. Лист до редакції. 1:4
 Оповідання Ольги Кобилянської, Євгенії Ярошинської, Грицька Григоренка і Лесі Українки англійською мовою. 5:10
Тарнашинська Людмила. “Жінки втомилась бути не прекрасними...”. 4:1
 Я вибрала долю собі сама. 1:5
 “Яка святиня, мамина любов”. 5:1
Теліга Олена. Сучасникам. 2:1
Томоруг Марія. Зустрічі в Україні. 10:6
Турянська Ярина. Поки вечірня зоря не згасла. 1:11
Українка Леся. Мамо, іде вже зима. 2:34

Фіцалович Лідія. У день Валентина. 2:8
Храплива-Щур Леся. Воскресний дзвін. 4:34
 Молитва. 7/8:34
Чабан Ірена. Засідання Головної Управи СУА. 3:19
 Матусю! 5:9
 Оксана. 12:5
Чередниченко Дмитро. Материнка. 6:35
Чурпіта Христина. Папа Іван Павло II в Україні. 9:1
Шевченко Тарас. І досі сниться. 3:1
Шевчук Богдана. Пам’ять про Лесю Українку. 7/8:3
Шептицький Андрей. Пастирське послання слуги Божого Митрополита “Як будувати рідну хату” (уривок). 11:1
Шкарупа Іванна. Уляна. 11:5
Юревич Христина. Коліскова. 4:35

2. ПРЕДМЕТНИЙ

БАЙКО МАРІЯ
 Вона народилася з піснею. С. Павлишин. 3:5

БЛАВАЦЬКА ЛЕСЯ
 Ювілей скромної патріотки. С. Павлишин. 9:7

ГУЛЯК-КУЛЬЧИЦЬКА ДАРІЯ
 Іконопис Дарії Гуляк-Кульчицької. Н. Винярска. 5:6

ВИШИВКИ
Четверта сторінка обкладинки
 Взори використані із Альбому для вишивання по канві за оригінальними рисунками Дремлюги; “Южно-русский орнамент” А. Лисенко, 7 видання І. А. Разова, Київ 1886 р.; Українські взори з сорочок Галичини. Фрагменти низинних узорів гудульщини. Альбоми із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич.

ГОРОДИСЬКА УЛЯНА
 Уляна. І. Шкарупа. 11:5

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
 Пресове повідомлення СФУЖО. 9:18
 Сердечно вітаємо голову СФУЖО вельмишановну Оксану Соколик. Екзекутива СУА, Екзекутива СФУЖО. 11:17

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Головна Управа СУА
 Засідання Головної Управи СУА. І. Чабан. 3:19
 Обіжник у справах культури. О. Фаріон. 7/8:17
 Подорож на Закарпаття. Н. Шмігель. 5:25

Голова СУА Ірина Куровицька 1:23, 2:21, 3:19, 4:17, 5:21, 6:17, 9:17, 11:18, 12:19
 Прощальне слово на панахиді бл. п. Іванни Рожанковської. 7/8:1
Вісті з Централі 1:24, 2:22, 3:17, 4:18, 5:21, 6:18, 9:18, 12:20

Відділи – дописи (за № Відділів)
 Привіт 1-му Відділові у Нью-Йорку з нагоди 75-ліття СУА. Л. Магун. 2:26
 Свято 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку. М. Задоянна. 5:27
 [21-ий Відділ] Сімдесятилітній ювілей. Е. Ройовська. 12:21
 Щиро вітаємо шановну Катерину Кобасу із дев’ятого десятиліттям (26-ий Відділ). В. Гнатюк. 9:19
 75-ліття 27-го Відділу ім. Ольги Басараб у Пітсбурзі. І. Старошак. 11:23
 [28-ий Відділ] На щасливий побут в Каліфорнії! Прощання Надії Бігун в Нью-Джерзі. Д. Рак. 11:24
 Спільні мистецькі вечори 28-го Відділу з Українським Музичним Інститутом. Е. Онишкевич. 9:25
 [33-ий Відділ] Вшанування ювілярки. Н. Сікора. 4:24
 [33-ий Відділ] Зустріч у Пармі. Н. Сікора. 4:25
 Літературний вечір 33-го Відділу ім. Лесі Українки. Н. Сікора. 7/8:23
 [33-ий Відділ] Традиційний пікнік. Н. Сікора. 9:23
 [54-ий Відділ] Свято Тараса Шевченка у Вілмінгтоні, Дел. І. Щерба. 5:25
 56-ий Відділ СУА – десятий рік існування. 6:24
 [64-ий Відділ] Вшанування пам’яті композитора Ігоря Білозора. Л. Баб’юк. 1:27
 [65-ий Відділ] Свято Шевченка у Нью-Бронсвіку. Т. Панкевич. 5:27
 [66-ий і 108-ий Відділи] Свято у Нью-Гейвені. М. Антонішин. 4:27
 Гости́на 76-го Відділу СУА ім. Наталі Кобринської. К. Кучер. 6:21
 Зразкова традиція (76-ий Відділ) М. Бараник. 3:24
 Льотерія у 82-му Відділі. М. М. 3:24
 Сходини 82-го Відділу СУА у Нью-Йорку. М. М. 1:27.
 Праця 83-го Відділу. К. Грищик. 7/8:24
 [86-ий Відділ] 2000 рік і ми. Л. Бойко. 3:23

89-ий Відділ СУА. М. Баран. 7/8:25
 [108-ий Відділ] Виставка картин Якова Гніздовського. М. Антонішин. 7/8:23
 Імпрези нашого Відділу (108-ий Відділ). М. Артимішин. 3:25
 Світличка 108-го Відділу у Нью-Гейвені. М. Антонішин 4:27
 111-ий Відділ СУА ім. Алли Горської, Лос Анджелес. Л. Козбур. 9:24
 [118-ий Відділ] Майбутнє нашим дітям. Т. Литвинчук. 5:27
 119-ий Відділ ім. Ольги Кобилянської у своє двадцятиліття. Управа 119-го Відділу СУА. 11:25
 [127-ий Відділ] Відділ, що народився з любови до пісні. В. Павлишин. 7/8:21
 [124-ий Відділ] Новостворений Відділ СУА у Ст.-Петербурзі, Фл. М. Ганкевич. 6:22

Загальні збори відділів
 1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк. М. Задоянна. 6:26
 8-ий Відділ СУА. Парма, Ог. М. Грушкевич. 6:26
 10-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Філядельфія, Па. А. Кос. 6:25
 12-ий Відділ ім. Олени Пчілки, Парма, Огайо. Д. Городиська. 3:25
 22-ий Відділ, Чикаго. М. Шевчик. 7/8:25
 27-ий Відділ СУА, Пітсбург, Па. І. Старощак. 6:26
 33-ий Відділ СУА ім Лесі Українки. Н. Сікора. 6:26
 35-ий Відділ СУА. О. Лаба. 7/8:25
 38-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів, Денвер, Кол. Н. Федущак. 6:27
 45-ий Відділ ім. Катрусі Зарицької, Варрен, Міч. І. Джуль. 3:26
 47-ий Відділ ім. Лесі Українки, Рочестер, Н.-Й. А. Бах. 6:27
 54-ий Відділ СУА ім. 500 Героїнь, Вілмінгтон, Дел. І. Щерба. 5:30
 56-ий Відділ ім. М. Рудницької, Норт Порт, Фл. Г. Король. 2:26
 63-ий Відділ СУА ім. Софії Русової, Воррен, Міч. О. Процик. 6:26
 64-ий Відділ, Нью-Йорк, Н.-Й. Л. Баб'юк. 3:26
 66-ий Відділ СУА, Нью-Гейвен, Конн. М. Висовська. 5:30
 71-ий Відділ Джерзі Ситі Н. Дж. 2:26
 75-ий Відділ, Мейпелвуд, Н. Дж. Р. Кизик. 7/8:36
 82-ий Відділ, Нью-Йорк, Н.-Й. Н. Н. 6:26
 83-ий Відділ, Нью-Йорк, Н.-Й. К. Грищик. 2:26
 86-ий Відділ ім. Олени Теліги, Ньюарк, Н. Дж. О. Тритяк. 5:30
 89-ий Відділ ім. Лесі Українки, Кергонксон, Н.-Й. М. Баран. 3:26
 93-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів, Гартфорд, Конн. І. Яцух. 6:27
 97-ий Відділ СУА ім. Марусі Бек, Боффало, Н.-Й. М. Стасюк. 6:27
 106-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів. В. Чудовська.

5:30

107-ий Відділ, Сан Хозе, Каліфорнія. Н. Банчик. 10:28
 124-ий Відділ ім. Ладі Могилянської, Ст.-Петербург, Фл. М. Ганкевич. 7/8:25

Округи – дописи

75-літній ювілей СУА Округи Огайо. Н. Русенко. 1:25
 Великих діл велика сила (Округа Огайо). Н. Русенко. 12:22
 Загальні збори Чикагської Округи. О. Харкевич. 7/8:20
 З'їзд Округи Огайо. Н. Русенко. 9:22
 Нью-Йорк вшановує жінок героїнь. Л. Баб'юк. 4:26
 Округа Філядельфія у 2000 році. Окружний з'їзд. А. Суха. 9:20
 Округа Чикаго відмолодила ялинку. Х. Дзюк. 12
 Прощальне слово на панахиді св. п. І. Рожанковської від 64-го Відділу, яке виголосила Ніна Самокіш. 9:28
 Свято в Нью-Йорку. Л. Баб'юк. 4:26
 Урочисте святкування 75-літнього ювілею СУА. В. Хома. 2:23
 Хроніка Округи Огайо. Н. Сікора. 4:23
 Ювілейне святкування, присвячене членкам Округи Нью-Джерзі. М. Полянська. 4:23

Пожертви

Датки на Пресовий і Запасний Фонди “Нашого Життя”, Фонд СУА ім. Олени Лотоцької, Фонд репрезентації СУА, Фонд Чорнобиля СУА, Фонд суспільної опіки СУА, Стипендійну акцію СУА. 1:29, 2:27, 3:29, 4:29; 5:31; 6:29; 7/8:28; 9:28 10:29; 11:30; 12:25

Хроніки Округ

Округа Нова Англія. В. Чудовська. 7/8:18
 Округа Північного Нью-Йорку. Д. Сторожинська. 6:19, 7/8:19
 Хроніка Філядельфійської Округи СУА. А. Суха. 10:23

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Вдячні за щедрість душі. О. Сокульська. 12:24
 На поклик сердець птахами прилетіли. Т. Завгородня. 11:21
 Ми з вами, дорогі наші посестри! Н. Площ. 11:27
 Членкині СУ міста Сум. 10:26

КИБАЛЬЧИЧ-КОЗЛОВСЬКА НАДІЯ

Життя без надії. До життєпису Надії Кибальчич-Козловської (1878-1914). Л. Смоляр. 6:2

КОЛІСНИЧЕНКО-БРАТУНЬ НАТАЛІЯ

Передбачаю блискуче майбутнє Наталі Колісниченко-Братунь. Н. Даниленко. 6:6

КОЦЮБІНСЬКА МИХАЙЛИНА

Залишитися собою – будь-що-будь. Н. Поклад. 2:5

КОЧЕРГА СВИТЛАНА

Спадкоємці. С. Кочерга. 4:5

КУГАЙ ОЛЕНА

Жінка, яка взяла висоту. Н. Поклад. 9:4

ЛАЙВСЕЙ ФЛОРЕНС-ГАМЛЬТОН-РЕНДЕЛЯкби не няня, що пісню вичарувала з душі... Р. П.
Зорівчак. 4:9**ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ****Вірші**

Березнева колісанка. Н. Горик. 3:35

Білі каруселі. Н. Поклад. 1:34

Білчині горішки. М. Підгірянка. 9:37

Весняний вечір. Н. Мудрик-Мриц. 4:35

Вже зима. Н. Поклад. 1:35

Воскресний дзвін. Л. Храплива-Щур. 4:34

Діти й ластівка. Н. Забіла. 4:34

Дух волі. Р. Завадович. 11:34

Їжачки. М. Підгірянка. 9:37

Кленовий листочок. М. Людкевич. 10:34

Коліскова. Х. Юревич. 4:35

Комарик так спішив. Н. Поклад. 6:35

Летять лелеки. О. Лятуринська. 3:35

Мамо, іде вже зима. Л. Українка. 2:34

Мамо любя, глянь, як сяють... Б.Грінченко. 5:35

Материнка. Д. Чередниченко. 6:35

Метелик бавиться. А. Німенко. 6:35

Молитва. Л. Храплива-Щур. 7/8:34

Молитва українських дітей. І. Савицька. 5:34

Нащо травам сумувати. О. Сенатович. 5:35

Новорічна ніч. Н. Н. 1:34

Осінній сад. М. Людкевич. 10:34

Осінь прийшла. О. Кобець. 11:35

Перший день. М. Пригара. 9:36

Перший сніг. М. Людкевич. 1:35

Питала білява берізка в гаю. О. Кобець. 11:35

Під рідним прапором. О. Лупій. 7/8:34

Погожою дниною над Україною. Н. Горак. 6:34

Різдвяна пісенька. М. Людкевич. 1:34

Страшно. К. Перелісна. 10:34

Травень. О. Рокосовська-Рошкулєць. 5:35

Україна рідна мати. І. Савицька. 3:34

Учітьсь. Читайте... Т. Шевченко. 3:34

Що сталося. К. Перелісна. 10:34

Оповідання

Бджолина перемога. Н. Забіла. 7/8:35

Бережімо природу. О. Озерна. 6:34

Весна йде. М. Вовчок. 3:35

Золоте павутиння. Ї. Шугай. 1:35

Казка про дорогий перстень. І. Савицька. 10:35

Марійка Підгірянка. С. Стельмашук. 9:36

Мільйон мільйонів сестричок. З. Мензатюк. 1:35

На волі. М. Підгірянка. 9:37

Осіннє листячко. О. Іваненко. 11:34

У мамин день. І. Боднарук. 5:34

Яблуня при вікні. М. Слабошпицький. 4:35

МАЙДАНСЬКА-ЛЮК ОДАРКА

Пом'янімо їх! О. Майданська-Люк. 11:1

МІРНА ЗІНАЇДАТа, що творила історію. Пам'яті Зінаїди Мірної. Л.
Смоляр. 10:9; 11:7; 12:**НАШІ СМАКОВИНКИ****Сторінку веде Лукія Гриців**

Бішкопт. 4:36

Зелена сочевиця і капуста. 2:36

Крихкий коржик. 11:36

Курка з медом і горіхами. 3:36

Курка з помідорами. 2:36

Куряча печінка з грибами. 2:36

Легкий сирник. 4:36

Мексиканський риж. 2:36

Мед і горішки. 3:36

Мигдалевий торт. 11:36

Підлива з манго. 10:36

Салата з грушок. 3:36

Сирник з горішками ліщини. 4:36

Сирник Ірени. 4:36

Сирник на крухому тісті. 4:36

Торт горіховий. 3:36

Чоколядова маса до торта. 3:36

Хліб з цитриною шкіркою. 10:36

Хрустка ревенева лакоминка. 10:36

Із прислів'я Дарії Цвек.

Медівнички-зірки. 12:29

Медівнички-кульки. 12:29

Тістечка-миколайчики. 12:29

НЕКРОЛОГИ**Василькевич Марта.** С. Оглаб'як. 7/8:27**Вашкевич Анна.** Л. Новак. 1:28**Волянська Людмила.** М. Баран. 11:29**Говикович Теодозія.** Н. Сікора. 4:28**Грабець Мирослава.** Н. Сікора. 9:27**Гриневиц Ірина.** Л. Фіцалович. 5:29**Демчишин Марія.** Д. Самотулка. 6:28**Денека Осипа.** У. Лоза. 7/8:26**Заславська-Яц Анастасія.** М. Баран. 4:28**Кордуба Марія.** Н. Сікора. 6:28**Костишин Іванна.** Г. Король. 7/8:26**Лешко Стефанія.** Л. Магун. 1:28**Никифорук Зеновія.** Л. Югас. 7/8:27**Осінчук Лідія.** Х. Навроцька. 5:29**Пеленська Тамара.** О. Папроцька. 7/8:26**Слабницька Гликерія.** Е. Ройовська. 7/8:27**Солтис Іванна.** Х. Подолук. 11:28**Струц Анізія.** М. Шевчик. 7/8:28**Таурідзька Лідія Тетяна.** Я. Фаріон. 9:26**Терлецька-Скобельська Ярослава.** А. Максимович.
3:27**Цісарук Марія.** Управа і членки 64-го Відділу. 3:27**Чабан Теодозій.** Екзекутива Союзу Українок
Америци. 6:1

Шіндак Ліля Михайлина. В. Гнатюк. 1:28

НОВИНИ, НОТАТКИ, ЛИСТУВАННЯ, ПРИВІТИ, РІЗНЕ

Вітаємо Блаженнішого Кардинала Любомира Гузара!
3:1

Вітаємо український народ з нагоди десятиліття
незалежності України. 7/8:1

Калейдоскоп подій. 5:11;

Листи до редакції. 1:1, 3:28, 1:29, 5:12; 9:10; 11:6;
11:32

Наша сучасниця. І. Чабан. 4:5

Поради правника. Т. Дурбак. 1:14

Прощальне слово Люби Комар-Прокоп. 7/8:2

Різдвяне вітання. 12:1

Розважання Матері Тереси. 11:4

Співчуття з приводу трагедії в Нью-Йорку 11 вересня
2001 р. 10:1

НОВІ КНИГИ – РЕЦЕНЗІЇ

“Усе живе, земне закарбувати...” До виходу в світ
п’ятнадцятої книги поетеси Тамари Север-
нюк “Спокуса білої пустелі” (Чернівці, 2001.
558 ст.). А.-Г. Горбач. 10:8

Літературна критика Людмили Тарнашинської. А.-Г.
Горбач. 4:4

Тихі розмови з вічністю. 4:8. М. Тарнавська

ОБКЛАДИНКИ

“Гуцульська мадонна”. Д. Гуляк-Кульчицька. 1

Надія Суровцова в сімнадцять років. 2

Валерія О’Коннор Вілінська. 3

Моління про чашу. Богдан Панчишин. 4

“Материнство”. Мотря Ходновська-Кокоріс. 5

Україна. Світлив Андрій Ганкевич. 6

Іванна Рожанковська. 7/8

Папа Іван Павло II. 9

Святковий Київ. Світлина Марії Томоруг. 10

“Калина”. Володимира Васічко. 11

“Різдво” Х. Головчак-Дебаррі. 12

О’КОННОР ВІЛІНЬСЬКА ВАЛЕРІЯ

Валерія О’Коннор Вілінська – письменниця і гро-
мадянка, що любила без краю. Л. Смоляр. 3:2

ПАВЛИШИН СТЕФАНІЯ

Харизма музикознавця. Р. Савицький. 9:9

ПОЕЗІЇ

Б’є за вікном копитом кінь. М. Вороний. 12:10

В заворожену даль... А. Гарасевич. 12:1

В небі жайворонки в’юються. О. Олесь. 3:9

Господні терези. Н. Лівницька Холодна. 4:1

Жінці. С. Караванський. 6:2

З широкої Дніпрової саги. В. Осадчий. 1:7

Зриває вітер листя із дубів. О. Кугай. 9:6

Мамо-матусю, вже сонце за гору пішло. Н. Поклад. 5:4

Мені судьбою стала ця земля. Т. Севернюк. 10:8

Не родяться, а творяться герої. Олександр Олесь. 1:1

О, повернись, якою Ти була... О. Пахльовська. 4:8

Стільки в тебе очей...В. Симоненко. 5:1

Сучасникам. О. Теліга. 2:1

ПОКЛАД НАТАЛКА

Право на свою дорогу. Г. Кирпа. 10:13

ПРОЗА

Матусю! І. Чабан. 5:9

Перший день весни. О. Бризгун-Соколик. 3:9

У день Валентина. Л. Фіцалович. 2:8

ПУБЛІЦИСТИКА

“Жінки втомились бути не прекрасними...”. Л.
Тарнашинська. 4:1

Звернімо очі на дітей діаспори. К. Немира. 7/8:7

Кінець української ідеї? М. Богачевська-Хом’як. 2:12;
3:7

Оповідання Ольги Кобилянської, Євгенії Ярошин-
ської, Грицька Григоренка і Лесі Українки
англійською мовою. М. Тарнавська. 5:10

Шукаючи за новими дороговказами: Українська гро-
мада в Америці сьогодні. Д. Маркус. 2:9; 3:7
“...Яка святиня, мамина любов”. Л. Тарнашинська. 4:1

МУЗЕЇ

Незвичайний музей. С. Павлишин. 5:7

Український Музей у Нью-Йорку

Пожертви. 1:33, 2:30, 3:32, 4:32; 5:33; 6:36 7/8:33;
9:39, 10:31

СУРОВЦОВА НАДІЯ

Невмируща Надія в суворому житті: до життєпису
Надії Суровцової. Л. Смоляр. 2:1

СУШКО ХРИСТИНА

Христина Сушко. І. Михайлюк. 7/8:6

УКРАЇНА

100-річчя Українського оперного театру. С. Павли-
шин. 6:7

Всесвітній Форум Українців. І. Куровицька. 10:2

Зустрічі в Україні. М. Томоруг. 10:6

Папа Іван Павло II в Україні. Х. Чурпіта. 9:3

УКРАЇНКА ЛЕСЯ

Автографи Лесі Українки у Клементіnumі. Т. Т. 7/8:4

Пам’ять про Лесю Українку. Б. Шевчук. 7/8:3

ЯБЛОНЬСЬКА ГАЛИНА

Я вибрала долю собі сама. Л. Тарнашинська. 1:5

ЯНОВСЬКА ЛЮБОВ

Любов Яновська письменниця, громадська діячка,
особистість. Л. Смоляр. 1:1

Показчик уклав Лев Чабан.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Варка Бачинська

Омеляна Рогожа

Надія Цвях

Анна Максимович

Марта Богачевська-Хомяк

Ірина Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспондент. секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко

Стефанія Вочок

Надія Савчук

Марта Стасюк

Ярослава Мулик

Іванна Шкарупа

Любомира Калін

Зоряна Мишталь

Теодозія Кушнір

Марія Одежинська

— Дітройт

— Філадельфія

— Нью-Йорк

— Північний Нью-Йорк

— Нью Джерзі

— Огайо

— Чикаго

— Нова Англія

— Центральний Нью-Йорк

— зв'язкова далеко

віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігіль

Катерина Івасишин

Марія Пазуняк

Люба Більовщук

Ольга Тритяк

Марта Пеленська

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич

Таїсса Турянська

Лідія Черник

Надія Цвях

Рома Шуган

— голова

— член

— член

— заступниця

— заступниця

Ірена Чабан

— головний редактор журналу "Наше Життя"

Тамара Стадніченко

— редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug

Sophia Hewryk

Oxana Farion

Motria Vovevidka-Slonievsky

Barbara Bachynsky

Omelana Rohoza

Nadia Cwiach

Anna Maksymowych

Martha Bohachevsky-Chomiak

Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko

Stefany Wochok

Nadia Sawczuk

Martha Stasiuk

Jaroslava Mulyk

Iwanna Shkarupa

Lubomyra Kalin

Zoryana Mishtal

Theodosia Kushnir

Maria Odezhyńska

— Detroit

— Philadelphia

— New York City

— New York - North

— New Jersey

— Ohio

— Chicago

— New England

— New York - Central

— Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigil

Katherine Iwasyshyn

Maria Pazuniak

Luba Bilowchtchuk

Olga Trytyak

Marta Pelensky

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratyck

Taissa Turiansky

Lidia Czernyk

Roma Shuhan

— Chairwoman

— Member

— Member

— Alternate

Irena Chaban

— Editor-in-Chief "Our Life"

Tamara Stadnychenko

— English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003

Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**

Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**

Tel. & Fax (732) 441-9377

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377

Luba Bilowchtchuk, Chair

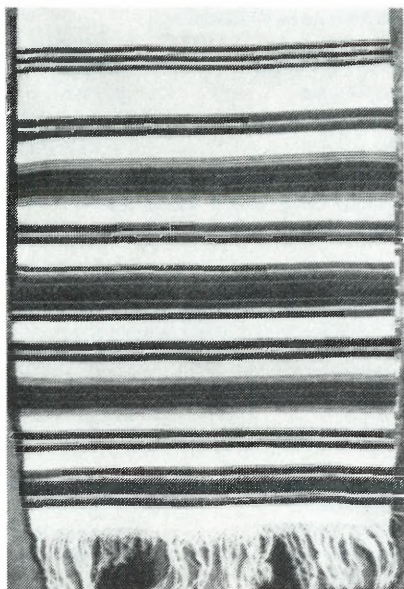
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

Тканий рушник з Підляшшя

Рушники з Холмщини.

*Рушники з Холмщини і Підляшшя 20-30 роки ХХ ст. Зі збірки Т. Карабовича.
“Холмщина і Підляшшя. Історико етнографічне дослідження”. Київ, “Родовід”, 1997 р.*